80

Butler's Analogy of Nature

Canarese. 1

## ಪೀಠಿಕೆ.

ಲೋಕವನ್ನು ನಡಿಸುವ ದೇವರ ಆಳುವಿಕೆಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ರೀತಿ, ನೇಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರತ್ಯಯ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತದ, (ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ) ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೋಧನೆಗಳು ಸರಿಬೀಳುತ್ತವೆಂದು ತೋರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು: ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತರ್ಕ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ದೇವರ ಆಳುವಿಕೆಯ ರೀತಿ, ನೇಮಗಳೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗಳೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ವುಂಟೆಂದು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅವರ ತರ್ಕ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹೊಂದುವಿಧವಾದ ನೇಮಗಳೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವವನು ಅದೇ ವಿಧದ ನೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಯು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು.

ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರತ್ಯಯ ಮೂಲವಾದ ಮಾತುಗಳು ಯಾವವಂದರೆ.

೧, ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲವಾಗದೆ ಈ ಜೀವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

೨, ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವರು.

೩, ಈ ಮರ್ತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವದು.

೪, ಈ ಜೀವದ ಸಾರ್ಥಕ್ಯತೆಯು ಕಾಲವಾಗಿದೆ.

೫, ಈ ಜೀವವು ಬರುವ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವಿಕೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸುವಾರ್ತೆಯ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲವಾದ ಮಾತುಗಳು ಯಾವವಂದರೆ.

೧, ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ತಿಳಿಯದ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದರಿಂದ ದೇವರು ಕಾಲದ ಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

೨, ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯು ಸತ್ಯವೆಂಬುದು ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

೩, ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮೀರುವಂಥ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುವಂಥವುಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ.

೪, ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ದಿವ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಮೆಸ್ಸೀಯನು ದೇವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ.

೫, ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಅದರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಿಂದಲ್ಲ, ದೇವರ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸಾನಾದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಮೂಲ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸರಿಬೀಳುವ ನೇಮ, ಕ್ರಮಗಳು ದೇವರು ಆಳುವ ಲೋಕದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳದೆ ಇರುವವರು ಅವುಗಳು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾದ

ದು. ಆದದರಿಂದ ಲೋಕದಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ಮೂಲವಾದ ನೇಮ, ಕ್ರಮಗಳು, ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲವಾದ ಮತುಗಳಿಗೆ ಸರಿಬೀಳುತ್ತವೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುವವನು ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತದ ಮೂಲಬೋಧನೆಗಳ ಸತ್ಯತೆ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುವ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆಂದು ಶಿಕ್ಷಾಲ್ಪವವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಂಶಯಿಸಲಾರದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕಾಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರತ್ಯಯ ಮೂಲವಾದ ಮಾತುಗಳು ಯಾವವಾದರೆ.

೧. ಸಂಧಿ.

ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲದಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಕೆಲಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವದು. ಯಾಕಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಯಂತರ ಅವನ ಶರೀರವು ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವದು. ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವು ಆ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಗಳಿಂದ ನಾಶವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಮರಣವೆಂಬ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವದೋಯೆಂಬದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಇರುವಿಕೆ ಮರಣದಿಂದ ಅಳಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವದು.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನ ಇರು
ವಿಕೆ ಮರಣಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಮರಣದ ಮೇಲೆಯೂ ವ್ಯಯ ಬದಲಾದೆಂದು
ತಿಳುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದು.

೧ನೆ, ಬೇರೆಬೇರೆ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು ಅಲ್ಪಕೆ, ಬಹು, ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಕಾ
ರ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೂ ಅದರ ಇರುವಿಕೆಯು ಒಂದೇ ಆಗಿ
ರುತ್ತದೆ. ಸಂ॥ ಬೀಜವು ದೊಡ್ಡ ಮರವಾಗುವದು ಆದರೆ ಮರಕ್ಕೂ
ಬೀಜಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಇರುವಿಕೆ.

೨ನೆ, ಜಂತುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ.
ಆದರೂ ಅವುಗಳ ಇರುವಿಕೆ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹುಳುವು ಪ
ತಂಗವಾಗುವದು. ಆದರೂ ಪತಂಗದ ಇರುವಿಕೆಯೂ ಹುಳದ
ಇರುವಿಕೆಯೂ ಒಂದೇ.

೩ನೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆ
ದರ್ಶನೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಬಹಳ ಕುತ್ತವಾದದ್ದು ಅದೆ. ಆದರೂ ಮೊ
ಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವವೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಯದ ಪಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೀವವೂ
ಒಂದೇ.

೪ನೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವು ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ
ರೂ ಒಂದೇಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.
೯. ತಿಂಗಳು ತಾಯಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಕ್ಕೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಯ ಹೊಂ
ದಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮಹಾ ಭೇದವು ಅದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕ್ರಯ

ಸದರ ಇರುವಿಕೆ ಹೊಂದೇ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ,

ಅದೇ ಪಶುಗಳು ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ವರ್ಣ, ರೂಪ, ಬಲ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿರುವವು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹಾ ನೇಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದುಯೆಂದು ಶಿಲಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಆಧಾರಗಳ ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವು ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೇರುವವು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹೊಂದು ಮಹಾ ನೇಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿರುವದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅನುಭವದ ಜ್ಞಾನಗಳು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸ್ವಸ್ಥ ಜ್ಞಾನವು ಅದೃಷ್ಟವಾದ ಈ ಮೊದಲಾದ ಜೀವ ಜ್ಞಾನಗಳುಂಟು. ಇವು ಇರುವದರಿಂದ ಇರುವಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲವಾಗ ಮಾಡುವಂಥಾದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗಲು ಇರುತ್ತದೆಂದು ಯೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರುವ(ಸ್ಥಿರತ್ವದ ನಂಬಿಕೆಯೆಂಬ) ನಂಬಿಕೆಯ ಜ್ಞಾನ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾಶನರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದಕಾರಣ ಮರಣವು ಜೀವಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗ ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಮರಣಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಸಹ ಇರುವವೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು, ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಮರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಮರಣದ ಜೀವಾತ್ಮಗಳ ಸ್ವಭಾವದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದಾದರೂ ಆಸ್ಪದ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಮರಣದ ಸ್ವಭಾವ ಯಾವದಂದರೆ ವಸ್ತುಗಳ ಬಿಚ್ಚುವಿಕೆಯು. ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ತರೆ ಮಾಂಸ, ಶಾಗಲು, ಯೆಲುಬುಗಳು ಬಿಚ್ಚುಬಿಟ್ಟು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶರೀರದ ಈ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆಂದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ತಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಜೀವಾತ್ಮಗಳ ಸ್ವಭಾವವು ಯಾವವಂದರೆ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವಾದರೂ ಮೂಲಸ್ಥಾನವಾದರೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯು

ವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಇರುವಿಕೆಗೂ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೂ (ನಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಗೆ) ಭೇದ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ನಿದ್ರೆಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಜೀವಶಕ್ತಿಗಳ ಚೈತನ್ಯವು ನಿಲ್ಲುವದು. ಆದಾಗ್ಯು ಇರುತ್ತವೆ. ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದವರಲ್ಲಿಯೂ ಮರಣ ಹೊಂದುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಶಕ್ತಿಗಳು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಹೋದರೂ ಅವು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದದರಿಂದ ಮರಣವಾದ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣದ ಜೀವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾಣದೆ ಹೋದರೂ ನಮಗೆ ಅಗೋಚರ (ತಿಳಿಯದ) ವಾದ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನವಾದರೂ ಮೂಲಸ್ಥಾನವಾದರೂ ಮರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು.

— ಒಣ ಸಸ್ಯಯ ಶಮದ ಕಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಯಾಕಂದರೆ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಶಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುವದನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ. ಜೀವಿಗಳು ಮರಣದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದದರಿಂದ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮುಂ

ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗದ್ದ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವಷ್ಟೆ. ಅವು ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅವು ಮರಣದ ಕಡೇ ಕ್ಷಣದ ಪರಿಯಂತರ ಉಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಕ್ಷಣದ ತರುವಾಯ ಸಹ ಇರುವವೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ಉಂಟು. ಹಿಂದುವೇಳೆ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗ ಆದಪ್ರಕಾರ ಮರಣವೆಂಬ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಖವಾಗುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವದಾದರೆ ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಂದು ತೋರುವದು.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಸಾಯುವವರು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಾರೆಂಬ ವ್ಯರ್ಥ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿವೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದರೆ ವಾಕೆ.

—ಗ, ಮರಣದಿಂದ ಜೀವಿಗಳು ಲಯವಾಗುತ್ತವೆಂದು ನೆನ
ಸುವವರು ಅವು ಭಾಗವುಳ್ಳವುಗಳೆಂದು ನೆನಸಬೇಕು. ಮ
ನುಷ್ಯನೆಂಬ ಜೀವಿಯ ಭಾವವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ನಾನೆಂ
ಬದು ಯೇಕ ಭಾವವಾದದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ
ಏಕಚೇತನೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತು ಭಾಗವಿಲ್ಲದ್ದು. ಯಾಕಂದರೆ ಅದ
ರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗವಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ
ಚೇತನೆ ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ ಏಕಚೇತನೆಯುಳ್ಳ
ದ್ದು ಭಾಗವಿಲ್ಲದೆಂಬದು ನಿಶ್ಚಯ. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಇರು
ವಿಕೆಯ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಲೋಚನೆಯ ಚಿ
ತ್ತದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಏಕವಾದದ್ದಾಗಿರುವದರಿಂದ (ಅದು ಒಬ್ಬ
ದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಂಬ (ಗಡಿಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ) ಅದಕ್ಕೆ ಮೂ
ಲವಾದ ನಾನೆಂಬದು ಏಕಭಾವವಾದದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗದೆ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳಿಗೂ ನಾನೆಂ
ಬದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಒಂದೇಯೆಂದು ನೆನೆ
ಸಕೂಡದು. ಆದದರಿಂದ ಈ ಶರೀರವು ಬಿದ್ದರೂ ಅಸ
ಭಾವದ ಕರ್ಮದ ಫಲವುಳ್ಳ ನಾನೆಂಬದು ಇರಬಹುದು.

೨, ನಾನೆಂಬುದು ಯೇನ ಭಾವವಾದದ್ದು ಯೆಂಬುದ
ನ್ನೈದ್ರಿಯಾಂತ ಶಾಂತಿನತಿಸ್ಥೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು,
ಆದರೂ ಈ ಸ್ಥೂಲ (ದೃಶ್ಯ) ಶರೀರಗಳು ನಾವಲ್ಲವೆಂದು ನಿ
ಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆವು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಶರೀರದ ಅ
ವಯವಗಳೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಶರೀರದ ಬೇ
ರೆ ಭಾಗಗಳೂ ಬಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.
ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಕನಸುಗಳ ನಿದ್ರಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶರೀ
ರಗಳು ಬಹಳ ಸಂಗದಾಗಿದ್ದರೂ ಹೊಂದು ಮೇಲೈ ಸ್ಮೃ, ಕಂ
ಡು, ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ನಾನೆಂಬುದು ನಾಶವಾಗಲಿ
ಲ್ಲವೆಂದೂ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರಿಯನ್ನರಾದ ಮೇಲೆ
ಅವರ ಶರೀರದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗಗಳು ನಾಶವಾದರೂ ನಾ
ನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಕಡಿಮೆ ಉಂಟು
ವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರಗ
ಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾಗಗಳು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುಬದಲಾಗುವದ
ರಿಂದ ನಾಲ್ಕು, ಐದು ವರುಷಗಳೊಳಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿದ್ದ ಶರೀರದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದರೂ ಉಳಿಯದೆ ಇದ್ದರೂ

ನಾನೆಂಬುದು ಮುಂಚಿನ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಮಾತುಗಳು.

ನಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಶರೀರವು ವುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಶರೀರವು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಆಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನೆಂಬುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೋದರೂ ಆ ಆಕಾರವಿಲ್ಲದ ಶರೀರವು ಬಿಚ್ಚುವದಿಲ್ಲ.

ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದರೂ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಗಳು ಬದಲಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಕೊಳೆತು ಹೋದರೂ ನಾನೆಂಬುದರ ಜೀವವು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗುವದೆಂದು ನೆನಸುವದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾರ್ಪಡುವದರಿಂದ ನಾನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೂ ಮಾರ್ಪಡುವಿಕೆಯ ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಾನೆಂಬುದು ನಾಶವಾಗು

ವದೆಂದು ನೆನೆಸಕೂಡದು.

ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳು ಅನುಭವದ, ಕರ್ಮದ ಯಂತ್ರಗಳ ಕೂಟವಾಗಿದೆ. ಅನುಭವದ ಯಂತ್ರಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ ಕಂಣು, ಕಿವಿ, ಮೊದಲಾದವುಗಳು. ಕರ್ಮದ ಯಂತ್ರಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ ಅವಯವಗಳು. ಅನುಭವದ ಯಂತ್ರಗಳ ವಿಷಯ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದೇನಂದರೆ ಕಂಣಿಗೂ ದೃಷ್ಟಿಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯುಂಟು. ಕಂಣು, ದೃಷ್ಟಿಯ ಯಂತ್ರವಾಗಿದೆ ಕಂಣು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರೂ ದೃಷ್ಟಿಯ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಕಂಣು ನೋಡುವ ಬಗ್ಗೆ ದುರ್ಬಿನಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಯಂತ್ರಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ತಿಳುವದು.

ಅವಯವಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಯಂತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿದೆ. ಕೈ, ಕಾಲು, ಹೋದರೂ ಚೇತನೆಯ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಾಲು ಇಲ್ಲದವನು ಮರದ ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆದದರಿಂದ ಮರಣದಲ್ಲಿ

ಅನುಚಿತವಾದ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಸಮರ್ಥ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಬಿಚ್ಚತ್ತು
ಬರೂ ಅನುಚಿತವಾದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಫಲನೆಯ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲಾ
ಸುಕ್ರದೆಂದು, ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಇವು ಇಲ್ಲವಾಗ ಸುಕ್ರವೆಂದು ಹೇಳ
ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲವಾದ ನಾನೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವಾಗು
ತ್ರದೆಂದು ಹೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ.

ಕರ್ಮ ಮಾಡುವವರು ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಮರಣದ
ಮೇಲೆ ಇದ್ದು ನಿತ್ಯ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಸೇರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
ಇದು ಕರ್ಮದ ಮಾತ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು
ಯೇನಂದರೆ.

ಮೃಗಗಳನ್ನು ಅಮರವಾದವುಗಳಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಸುಖದ
ಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿರೋಧವಾದದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಿಸು
ದರೂ ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ
ರಾ ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ ನಾವು ಮೃಗಗ
ಳಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟ ಮಾಡಲು ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಕರುಣಾಯನ್ನ
ರನ್ನು (ನಾವು ಬುದ್ಧಿವೆಂಬ ಕೇಳುವಿಕೆ) ಹೊಂದಿ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ
ವರಾದೆವು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ

ಅನೇಕವು ಸ್ವರ್ಗಾವೆ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸಾಯುತ್ತವೆ.

ಈ ಕುಟಾರ್ಥ್ಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ ಮೃಗಗಳು ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಮೃಗವಾತವಾಗಿರುವದೆಂದು ನೆನಸಕೂಡದು. ಮರಣದ ಆಚೆಯ ಇರುವಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಯೇನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲದ ಜೀವಿಗಳು ಇರಬಹುದು, ಇರಬಾರದು ಇರಬೇಕು ಯೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವು ಆಧಾರ ಇಲ್ಲ.

೨. ದೇಹ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಜೀವತ್ವಾಂಗಗಳು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುವದಲ್ಲವೆಂಬುವದಂನಲ್ಲದೆ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬುದ್ಧಿ, ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಭಯ, ಕಾಳಜಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅನುಭವದ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಮರಣದಿಂದ ಬಿಚ್ಚಲ್ಪಡುವ ಕಾರಣ, ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಯೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರವು ಆಸ್ಪದ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುವ ಅನುಭವದ, ಕರ್ಮದಯಂತ್ರ

ಸ್ಥೂಲಶಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಮನೋಧರ್ಮದ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಾಣದ ಮಿಶ್ರವು ಇರುವದಿಲ್ಲ.

—— ಶರೀರದ ಚೈತನ್ಯವು ಇಲ್ಲದೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವದೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದೂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಂಭವ. ಆದದರಿಂದ ಸ್ಥೂಲಶರೀರವು ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಸಹ ಬುದ್ಧಿ, ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರೇಮ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮನೋಧರ್ಮದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಉಳಿಯಬಹುದು.

ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸನ್ನಿಪಾತದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಜೀವ ಹಾರಿಹೋಗ ಹತ್ತಿದಾಗಲು ಮನೋಧರ್ಮದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದದರಿಂದ ಮನೋಧರ್ಮದ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಉಳಿದ ಜೀವ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣದ ಮಿಶ್ರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗದೆ.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಿಂದ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರೆ ಮನೋಧರ್ಮದ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಾಶವಾದೀತು. ಈ ಆಲೋಚನೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆ

ದರೂ ಅದರ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ತೋರುವ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕ್ರಮದ ತಿಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಮನೋಧರ್ಮದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಚೈತನ್ಯ ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಸಬೇಕು.

ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣದ ಮುಖಾಂತರ ಹೋದರು ನಿರ್ಮಿಸದ ಬೇರೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಾದ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನ ನೇಮಗಳ ತಿಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಆದರೂ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ನನಗೆ ಸಾಲವು. ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಾನೆಂಬದನ್ನು ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಕಾದ ಆಧಾರ ತಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟದೆ ಇರುವದು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ನಂಬಿಕೆಯು ಪ

ಮತ್ತು ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದ
ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವದು. ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ
ಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಬಲವುಂಟೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ
ಮನುಷ್ಯನು ಮರಣದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಾನೆಂಬದನ್ನು ಸಹ
ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಆದದರಿಂದ ಇಲ್ಲ
ವೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಉಂಟೆಂದು ನಂಬುವವನು
ಕಾರಣ್ಯ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರು ತಿಳ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನು ಹೊಸ್ತಕೊಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿ
ದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದೇನಂದರೆ ಮರಣದಮೇಲೆ ಮ
ನುಷ್ಯರು ಇಲ್ಲವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಕೂಡದೆಂದು
ನಾಂ ಮನೆ ಹೇಳುತ್ತೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ತಮೇ
ಲೆ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಾರೆಂಬದು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ (ಇದು ಅ
ಸತ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ) ನೀನು ಯಾವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇತ್ತಿಯೆಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸ
ಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಮಾತು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಯೋಚಿದರು ಪಿ

ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗದ್ದಿ ಯದ್ದರೂ (ಅನುಸ್ಸು ಮಾಡುವ
ಸ್ಯವೆಂದು) ಗ್ರಹಿಸಕ್ಕಾಗುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರ
ಕಾರ ಇರುವವನಾಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ನೀನು, ಯಿ
ಲ್ಲದೇ ಯಿರುವದನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಕ್ಕಾಗುವದು ಸಾ
[illegible] ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ೧೦ ವರುಷದ ಮೊದಲೆ ನೀನು ಯಿಲ್ಲ
ವಾಗುವದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಕ್ಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹಾಗಾ
ದರೆ ನೀನು ನಾಳೆ ಯಿಲ್ಲವಾಗುವದನ್ನು ಸಹ ಗ್ರಹಿಸಕ್ಕೆ ಶ
ಕ್ತನಾಗಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕ್ಷಣಾತ್ತು ಇಲ್ಲವೆ ಆ
ಗ ನೀನು ಇಲ್ಲವೆಂಬುವದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಬೇಕು.
ಶಕ್ತನಾಗದ್ದಿಯೋ? ಸ್ವತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾ
ದರೂ ನಾನು ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿರುವದನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಕ್ಕಾ
ಗ್ಗ ಆರೆನೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ನಾ
ವು ಸತ್ತರೂ ಇರುತ್ತೇವೆಂಬ ವಾದಕ್ಕೆಯಾದ ನಿರ್ಧಾರವಾ
ದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾತು ನಂಬಆರೆನೆಂದು ಹೇಳಿ
ನಾವು ಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತೇವೆಂಬ ಗ್ರಹಿಸಲಾರದ ಮಾತು ನಂ
ಬುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯರು ಅಮರರೆಂಬ ಮಾತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕ
ಟನೆಯಿಂದಲೇ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಆಯಿತೆಂದು
ಹೇಳಬಹುದು (ಸುಜ್ಞ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾ
ವಿಸಿದರು) ಆದದರಿಂದ ಅದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿ
ಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಹೀಗಿರುವದೆಂಬ ಬೋಧನೆಯ ಸಂಧಿಗಳು ನ
ಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಯೆಂಬದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಹು
ಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿ ಹುಟ್ಟು
ವದು. ಮಾನವರೆಲ್ಲ ಜನರ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ಲೇಟೋ
ಯೆಂಬವನು ಪ್ರಕಟನೆ ಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಈ ಮಾತು ಕಲ್ಪಿ
ಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯಯೆಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ
ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಸತ್ಯ
ಯೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವದು. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ದೇವರ ವಾ
ಕ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ
ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದದರಿಂದ ವಿಲಾಯಿತಿ ಸುಜ್ಞ ಜ್ಞಾನಿಗ
ಳು ಈ ಮಾತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಹಳ ತರ್ಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ
ದರೆ ಮಾತಿಗೆ ಆಧಾರ ಯೇನೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಅದೆ.

## ೨. ಸಂಧಿ.

ಮನುಷ್ಯರು ದೇವರ ಆಳುವಿಕೆಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತಮೇಲೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ತಮನುಷ್ಯಗಳ ಅನುಭವವು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಇರುವದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಜೀವದ (ಸತ್ತಮೇಲೆ) ಮಾತು ಘನವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಇರುತ್ತೇವೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವದಾದರು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಸಹ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜೀವದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೂ ಮುಂದಿನ ಜೀವದ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಜೀವದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವದು ಯಾಕಂದರೆ ನಾವು ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಫಲ ಮುಂದಿನ ಜೀವದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಆ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಸುಖವಾಗಲಿ ದುಃಖವಾಗಲಿ ಈ ಜೀವದ ಕೃತ್ಯಗಳ ಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ದುರ್ಗತಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಸುಗ

ತಿ ಪಡೆಯುವದು ಹ್ಯಾಗೆಯೆಂಬದು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾದ ಆಲೋಚನೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಜೀವದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಫಲ ಸಿಕ್ಕುವದೆಂದು ನೆನಸುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಆಧಾರ ಉಂಟು. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನುಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖವೂ ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಖದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದೆ.

ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸುಖವಾಗಲಿ ದುಃಖವಾಗಲಿ ಬರುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇರುವದೆಂದು ತಿಳಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಜೀವ ವುಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಈ ನೇಮಕವನ್ನು ದೇವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ.

ಗಾದಲ್ಲದೆ ಸುಖದ ಅನುಭೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ನರು ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರು ಸಹಾಯಕ ಮಾಡಿದವುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹೊರ್ತು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರರು. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸುಖ ಪಡಬೇಕಾದರೆ ತಾನೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರು ಯೆಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಅಪಾಯದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪುವದೆಂಬುದು ನಿ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಸಾಕಾದ ಸಮಾಧಾನ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲದ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರು ನಾನಾ ಉಪದ್ರ, ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದು ಸರ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. (ಆದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಉಪದ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು, ಪಾಪಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ.)

ಮನುಷ್ಯರು ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸುಖ ಪಡು

ವಹಾಗೆಯೂ ತಮ್ಮ ಅತ್ರಿಮನಗಳಿಗಾಗಿಸ್ವರ ದುಷ್ಟ ವದುದ
ಹಾಗೆಯೂ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆ
ಳುವ ದೇವರು ಯಾಕೆ ನಾಶನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರ
ಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಯೇನಂದರೆ

೧, ಒಂದುವೇಳೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ
ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದದರಿಂದ ಇದು ಮಾಡ್ಲ
ಗಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. (ನಿಶ್ಚಯ ಮಾತು ಈ ವಿಷಯ
ವಾಗಿ ಹೇಳಕೂಡದು.

೨, ಒಂದುವೇಳೆ ದುಷ್ಟ ಉಳ್ಳವಿದ್ದರೆ ಸುಗುಣ ಅನು
ಭವವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಹಾದಿಯುಕ್ತ.

೩, ಒಂದುವೇಳೆ ದೇವರು ಸರ್ವ ನೀತಿಯು ಉ
ಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ ಸಂತೋಷಬೇ
ಕೆಂಬ ಆ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ಸ್ಥಿತಿ
ಶಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲ್ಲಾಗುವಂತೆ ಮಾರ ನಿರ್ಣಯ
ಮಾಡಿದರು.

೪, ಒಂದುವೇಳೆ ದೇವರು ಯಾಕೆ ಈ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು

ಸ್ವಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬದನ್ನು ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾದ ನಾವು ಯೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರವು ಗ್ರಹಿಸ ಮಾಡಬಹುದೆ.

ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬನ ದಶೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವನವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವ ಸುಖವಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚುವ ದುಃಖವಾಗಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬಲವಿಲ್ಲ.

೧, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಲಿ ದುಃಖವಾಗಲಿ ಬರುವದೆಂಬದು ಸರಿ. ಇದು ಈ ಲೋಕದ ಗತಿಯೆಂದು ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಬರುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದೇ ನೇಮ ನಡೆಯುವದೆಂಬದಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದರೂ ಸಾಲುವದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಯೇನಂದರೆ:

೨, ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ನಡತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವಾಡಿಕೆ

ಯಾಗಿ ಸುಖ ಪಡುವದೂ ಇಲ್ಲವೆ ದುಃಖ ಪಡುವ
ದೂ ಈ ಲೋಕದ ಗತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ
ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕಾದ ಆಧಾರ ಇರುವದು.
ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನಾಗಿಯೂ ಧೊರೆಯಾಗಿಯೂ
ಇರುವ ದೇವರು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ
ಆಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದೇ ದೇ
ವರಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಮುಂದಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋ
ಕದಲ್ಲಿ ನಡಿಯುವ ನೇಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆಯಾದನೇ
ಮವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರ ಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವದು ನ್ಯಾ
ಯತರ್ಕಸಂಮತ.

ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸುಖವಂತಾದರೂ
ಹೊಂದುವ ನೇಮ ದೇವರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ನಿ
ತ್ಯವಾಗಿ ಸುಖವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದೂ ದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ ಸುಖಿ
ಯಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ದೇ
ವರ ಚಿತ್ತವೋ? ಇದು ಲೋಕದ ಮಾತುಯೆಂದು ಹೇಳುವವ
ನಿಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಯೇನಂದರೆ: ಈ ಮಾತು ನಾವು ಹೇಳ

ತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವದಾದರೆ ಅನೇಕ ಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪುವಂಥ ಸತ್ಯವಚನವಾಗಿಯೂ ಅಯೋಗ್ಯ
ವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂಥದರೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕ್ರಮ ವಚನವಾಗಿ
ಯೂ ದೇವರು ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಸರಿ. ಬುದ್ಧಿಯಿರುವದರಿಂ
ದ ಮನುಷ್ಯರು ನೋವು, ಪಾಪ, ಕ್ರಮಯುಕ್ತವಿರುವಿಕೆಗೆ ತಪ್ಪು
ವಂಥ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವದಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು
ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವಾಗಲು ಸತ್ಪ್ರಯತ್ನ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಕೂ
ಡದು. ನಾವು ನಡೆ ಹೇಳತಿಲ್ಲಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ಬೇಕೆಂಬ
ದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಗೊಳಿಸುಯೆಂಬ. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ
ಕೊಟ್ಟದರಿಂದ ಅವರು ತಂಗಳಿಗೆ ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾ
ಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಸಬೇಕೆಂ
ದು ದೇವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೋ? ಮ
ನುಷ್ಯನು ಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಶಕ್ತಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ವಾಯು,
ಬೆರಡು ಕಾಲಿನ ಸಾಧ್ಯದ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕುರುಡ
ನಾಗುವನು.

ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಈ ನೇಮ ಲೋಕ-
ವನ್ನಾಳುವ ದೇವರ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಾಗುವದು. ಯಾಕಂದರೆ ದೇ-
ವರು ಅದನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಯೆಲ್ಲ-
ವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ. (ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಆಗಲಿ ಬೇರೆ ರೀ-
ತಿಯಿಂದ ಆಗಲಿ ತನ್ನ ರಾಜಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿ-
ಸದರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಯೆಲ್ಲರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಮನುಷ್ಯರು ಬೆಂಕಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮೈ ಸುಡುತ್ತದೆ: ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ
ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಂದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಇದನ್ನು
ತಿಳುಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪಾಡಿಕೆಯಾದ ಅನುಭವದಿಂದ ಅದ-
ನ್ನು ತಿಳುಕೊಂಡರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಯೇನು ಇ-
ಲ್ಲ: ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂಬದು ಸರಿ.) ಹೀಗಿರುವದರಿಂ-
ದ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಇಹದಲ್ಲಿ ದೇವರ
ರಾಜಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.
ಯಾಕಂದರೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲರು ಅವುಗಳ-
ನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರುವವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ

ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವ ಆಗುವದು ಎಂಬದು ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅರಸುಗಳು ಮೊದಲು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿ, ತರುವಾಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರುವವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆಳುವ ದೇವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರವು ಇರುವದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನ ಮನುಷ್ಯರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನೇಮಗಳು ಸರ್ವ ಯಜಮಾನನಾಗಿರುವ ದೇವರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿವೆಂಬದನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರಷ್ಟೆ. ಆದದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ ದೇವರು ಬರುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಆಳಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ದೇವರು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬದಕ್ಕೆ ವಿರೋ

ಧವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ವೃತ್ತಿ ಯಾಲೋಚನೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದೇನಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದರಿಂದ ಕಂಡು ಕಾಣುವದು.

ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪಾಪಗಳು ಹೊರ್ತು ಅವರು ಬುದ್ಧಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲಾದರೂ ಗರ್ವದಿಂದಲಾದರೂ ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಫಲ ಬರುವದೆಂಬದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಇಂಥಾ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ತಪ್ಪುಕೊಳ್ಳುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ವಭಾವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳೆಂಬ, ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿಶೇಷಿಸತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ,

೧, ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವು ಸ್ಪಷ್ಟದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ: (ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿ ಸುಖವಾಗಲಿ) ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಮದ್ಯಪಾನಿಗಳು

ನಡಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಾ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮುಂಚೆ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ.

೨, ಮನುಷ್ಯರ (ಶ)ರೀರಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಪ ಅ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬರುವದು. (ರಾಜನು ಕೊಂಡು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಬಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಜನು ಸುಮ್ಮನೆ ಸಂಧಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿ).

೩, ಲಾಯ(ಶ)ಯಗಳ ಫಲ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಬಹಳ ತಡವಾಗುವದು. ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದುವೇಳೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವದು.

೪, ಶಿಕ್ಷೆ ಬಹಳ ತಡವಾದಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬಹಳ ಭಾರವಾದ ಸಂಕಟ [illegible] ಮನುಷ್ಯರಮೇಲೆ ಬೀಳುವದು.

೫, ಮನುಷ್ಯರು ಇಂಥಾ ಅಂಥಾ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವದೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡರೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತಪ್ಪುತಾ

ಪ್ರಭುವಾದರೆಂದು ನೆನಸಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಬರುವ ಕಾಲ ಕಷ್ಟದ
ಕಲಾಗದ್ದಾರೆ. ಕರುಣಾಯ ಅನ್ನಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವ
ದು. (ಮನುಷ್ಯರು ಯವ್ವನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪಾಪಗ
ಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಚಿಂತೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ
ಅನೇಕರಿಗೆ ಮುಪ್ಪಿನ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ
ಪಾಪಗಳಿಂದ ಘೋರವಾದ ನಷ್ಟ ಆಗುವದು. ಅನೇಕರು ಚಿ
ಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದವರಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೋಯುವ
ಪರಿಯಂತರ ಶ್ರಮೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

೬. ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು
ಪಾಪಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕುವದು. ಅಂಥಾ ಸ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗದ ಬಿಟ್ಟು ನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ
ರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಘೋರ
ವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ತಿ
ದ್ದುವ ಕಾಲ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಗರು ಬಿತ್ತುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಬಿತ್ತದಿದ್ದರೆ ಆ ವರುಷ ಪೈರು ಆಗುವದೇ ಇಲ್ಲ. ದೇವ
ರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡದವರ

ಪಡುವವರಿಗೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಗಳೂರ
ಊ ರಕ್ಷಣ್ಯೆ ಸಮ್ಮತವು.

೭, ತಿದ್ದುವ ಕಾಲ ಪರ್ಯಂತಾಗಿ ಗತಿಸಿದಮೇಲೆ ಅನೇಕಾ
ವರ್ತಿ ಸತ್ಯದ ನೇಮಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪಾಪ್ಯದ ನೀತಿಯ
ನೇಮಗಳಿಂದಾಗಲಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗುವರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಬರುತ್ತ
ವೆ. ಅಂಥವು ಪಾಪಿಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಮಾನಸ್ತಾಪಪಟ್ಟು
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದೇವರಿಂದ ಹೊಂದಿದರೂ ಬದುಕಲ
ರರು..

ಇದು ವಾಡಿಕೆಯಾದ ಲೋಕದ ಮಾರ್ಗವು. ಶಲೋಮೋ
ನನ ಗಾದೆಗಳ ೧ನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮಾತು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರ
ಮಾಣ ಸರಿಯಾಗುವದು. ಗಾದೆ. ೧. ೨೦ - ೩೩. "ಜ್ಞಾನವು
ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿ, ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಬ್ದವನ್ನೆತ್ತಿ, ಪೇಟೆ
ಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಾರಗಳ ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾ
ತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾಳೆ ಏನಂದರೆ ಬಾಲರೇ ನೀವು
ಬಾಲತ್ವವನ್ನು (ಪ್ರೀ)ತಿ ಮಾಡುವದೂ ಹಾಸ್ಯಗಾರರು ಹಾ
ಸ್ಯವನ್ನು ತಮಗೆ ಆಯಾಸಾಗುವದೂ ಹುಚ್ಚರು ತಿಳುವಳಿಕೆ

ಯನ್ನು ಹಗೆಮಾಡುವದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನಗದರಿಕೆ
ತಿರಗಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇಗೋ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸುರಿಸು
ವೆನು. ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ನಾನು
ಕರೆಯಲು ನೀವು ವಲ್ಲದೆ ಇದ್ದದರಿಂದಲೂ ನಾನು ಕೈಚಾಚ
ಲು ಯಾರೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದದರಿಂದಲೂ ನೀವು ನನ್ನ ಆಲೋ
ಚನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ನನ್ನಗದರಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚದೆ ಹೋದ
ದರಿಂದಲೂ ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ನಗುವೆನು. ನಿ
ಮ್ಮ ಅಂಜಿಕೆ ಬರುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂಜಿಕೆಯು ಜಡಿಮಳೆಯಂ
ತೆ ಬರುವಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ನಾಶವು ಘಾಳಿಯಂತೆ ಸಮೀಪಿ
ಸುವಲ್ಲಿಯೂ, ಇಕ್ಕಟ್ಟೂ ಸಂಕಟವೂ ನಿಮ್ಮಮೇಲೆ ಬರುವಲ್ಲಿ
ಯೂ ಗೇಲಿಮಾಡುವೆನು. ಆಗಲು ನನಗೆ ಕರೆಯುವರು ಆ
ದರೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡೆನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುವ
ರು ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವ
ರು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಿ ಕರ್ತನ ಭಯವನ್ನು ಆ
ದುಕೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚದೆ ನನ್ನಗದ
ರಿಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದ

ಫಲವನ್ನು ತಿಂದು ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ
ವರು. ಯಾಕಂದರೆ ಹಾವಳರ ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆಯು ಅವರನ್ನು
ನಾಶನ ಮಾಡುವದು ಆದರೆ ನನಗೆ ಕಿವಿಕೊಡುವವನು ಭದ್ರ
ವಾಗಿ ವಾಸಿಸಿ ಕೇಡಿನ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸುಖಶಮನವಾಗಿರುವನು?
ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮಾತು ನಾವು ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ಲೋಕ
ದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದನ್ನು ದೇವ
ರ ವಾಕ್ಯವು ಬರುವಲೋಕದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೋಧಿ
ಸುವಂಥಾದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವದೆಂದು ತೆ
ಅಯೋಗನು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೋ? ಬರು
ವ ಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೋ? ಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿ ಹೇಳಕೂಡದು.

ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೆಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಿಗಾ
ಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುವ
ದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆಳು
ವ ಈ ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ದೇವರ
ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಾ

ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವವು ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲವೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬರುವ ಶೋಧನೆಗಳು ಬರಲು ಸಮ್ಮತಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಪಾಪದ ಅಪರಾಧವು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಚಿತ್ತ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಮಾಡದೆಂದೂ ಹೇಳುವದನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ.

## ೭. ಸಂಧಿ.

### ದೇವರು ನೀತಿಯುಳ್ಳ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ.

ಲೋಕದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕಾಣುವ ಬುದ್ಧಿಯ ನ್ಯಾಯ ನೇಮಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಖ

ಮುಕ್ತಾದಿಗಳು ಯೆಲ್ಲರಮೇಲೆ ಇರುವ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಾಧಿ
ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ
ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೇ
ಲೆ (ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ) ಈ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ವಭಾವವೆಂ
ದು ವಿಚಾರಿಸತಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದೊರೆತನ ನ
ಡಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮಗೆ ಪರಮ ಬಲ ವುಂಟೆಂದು
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರುವವರನ್ನು
ನ್ಯಾಯ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಆಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
ಕೆಲಬರು ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವುಳ್ಳ ದೊರೆಯಾ
ಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ದೇವರು ಯಾವ
ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ
ಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರು ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಾ
ನೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ
ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಅವರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹೊನ್ನ ಫಲವೂ
ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ

ಕಾರಿಸಬೇಕು.

ಲೋಕವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಲನಾದ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ
ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಯುಳ್ಳ ದಯೆಯು ಮೂಲ ನೇಮವೆಂ
ದು ತಿಳಿಬರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದರೆ ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅವರವರ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸುಖ
ಕಾದಬೇಕೆಂಬದು ದೇವರ ಮುಖ್ಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೆಂದು ಹೇಳ
ಬೇಕು. ಈ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡ. ಆ
ದರೆ ಸಾಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇವರ ವಿಷಯವಾ
ಗಿ ಇಂಥಾ ಮಾತು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಮಾ
ತು ಸತ್ಯವೆಂದೂ ಯಿಲ್ಲವೆ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ನಾವು ಹೇಳುವದಿ
ಲ್ಲ. ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆ
ಳುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯೆಂಬದನ್ನು ಈಗ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇ
ವೆ. ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ
ವಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಆಳುವಿಕೆ ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆ
ಳುವಿಕೆಯಾಗಿದೆಂಬದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸಕಲ ದೇ
ವರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಾರಿಸುತ್ತಾನೋ ಯೇನೋ

ಯೆಂದು ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ.

ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರವಾದ ದೇವರ ಆಳುವಿಕೆಗೆ ಸಾಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಯಾವವಂದರೆ. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದವರಿಗೂ ಚಂನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾಡದವರಿಗೂ ಕಾಣದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವದೆ ಸಾಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ವಾಕ್ಯವು ಜಗ ಯೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಆಳುತ್ತದುವದೆಂದು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದರೂ ವಾಕ್ಯದ ಈ ಆಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ನೇಮವು ತಪ್ಪದೆ ಕಾಣಿಸುವದೆ ಸಾಕು.

ಕೆಲವರು ನೀತಿಯ ಸರ್ವ ನೇಮವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬರುವಾಗಿದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕಂದರೆ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಸುಖವು ಇಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಸಪ್ತ ಸುಖವು ಇರುವದುಯೆಂಬ ನೇಮವು ಸರ್ವ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಸುಖಯಿಲ್ಲವೆಂಬದು ಸರಿ. ಆ

ದರೆ ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲು ಸತ್ಯಸುಖ ವುಂಟೆಂದು
ಹೇಳಕೂಡದು. ಮಾನಸಾಂತರವಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸದ ನೀತಿ
ಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಸಹ ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಗಳ ಸ್ವಭಾವ
ರ ಬಲವಾದ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಉಪದ್ರವ ಪಡು
ವರು. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳ ನೆನಪಿನಿಂದ ಬಹಳ ದುಃಖ
ಪಡುವರೂ ಉಂಟು. (ಇಯೋಬನು, ಪೇತ್ರನು, ಪೌಲನು.)
ಆದರೂ ನೀತಿವಂತರ ಸುಖ ದುಷ್ಟರ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಬಹ
ಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಂಬುದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ
ವಾದಮೇಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿಯ ನೇಮಗಳು ಯೆಂ
ಥವುಗಳೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸುವವನು ದೇವ
ರು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ದೊರೆತ
ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೆಂ
ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು ಬೇರೆ ನೇಮದ
ಪ್ರಕಾರ ಆಳುತ್ತಾನೆಂಬ ಹಾಗೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸರಿಬೀಳುವದಿಲ್ಲ. ಯಾ

ಗಂಡರ ಮನೋಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಬೇಕು. ನೀತಿ
ವಂತರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಗತಿ ಯಿರಬೇಕೆಂಬ ಮಾತು ಇರುವದು. (ಇ
ದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಆಧಾರ ಪ್ರಾಚೀನ ಯೋಸೀನ ಕಾಗ ತೋರುವದಿಲ್ಲ:
ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮನೋಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಅದು
ಇರುವದೇ ನಿಶ್ಚಯ. ಇದಕ್ಕೆ ದೇವರು ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಳುವವನ್ನು
ಆಳುತ್ತಾನೆಂಬ ಮಾತು ಸಾಬೀತುವದೆಂಬ ಮಾತು (ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ)

ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಒಳಗಿನ ಸ
ಮಾಧಾನವೂ ಹೊರಗಿನ ಶಾಂತಿಯು ಆಗುವದ ಗತಿಯ ಪ್ರಕಾ
ರ ಆಗುವದೆಂದೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ
ಮನಸ್ಸಿನ ಗಲಿಬಿಲಿಯ ಹೊರ್ತು ಅನೇಕ ಉಪದ್ರವಗಳು ಕಾಲ
ದ ಗತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬರುವದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಈ ನೇಮ
ವು ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದದ್ದು. ನೀತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯ
ನು ಆಳುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕಂದಕಾಯಿಗಳು, ಸುಂದರ ಗಂಡಾಂ
ತರದಲ್ಲಿ ತೀರುವ ಇಲ್ಲವೆ ತಮಗೆ ಶಾಪ ವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ
ಮನುಷ್ಯಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರು ಆಳುತ್ತಿರುವ
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ನೆನಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಡತೆ ನೀತಿಗೆ ಅನುಸರಣೆಯಾದ ನಡತೆಗೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ನಡತೆ ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ನಡತೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ.

ಆಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರಾಜ್ಯನೀತಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವದು. ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಪಾಲಗಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ವೃದ್ಧಿಯಾದ ಭಯವು ಹುಟ್ಟುವದು. ಈ ಭಯದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವದು. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ದೇವರು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಭಯವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪಾಪಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ರಾಜ್ಯನೀತಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯರ, ಮನೆ, ಊರು, ಪಟ್ಣ, ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿಲ್ಲಲಾರವು ಆದದರಿಂದ ರಾಜ್ಯನೀತಿಗಳು ಸಹ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು

ನಿರ್ಮಿಸಿದ ದೇವರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿ ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳುತ್ತಾನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದಾಂದುವೇಳೆ (ಹಿಂಸೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮನುಷ್ಯರ ಸತ್ತಿಗೆಳನ್ನು ದೇವರು ಕಾಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಆಳಿಕಾಯುವವರು ಸೇವಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತೊರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರು ಸೇವಕರು ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ನೆನಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವೆ ದುಷ್ಟರು ಪುಣ್ಯವಂತರೆಂದು ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯ ಪ್ರಯೋಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದುಂಟಾದರೆ ಅವರು ಸ್ವಭಾವದ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಆಧಾರವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬ. ನೇಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ವಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯಮೊದಲಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಸತ್ತಿಗೆಳಿಗೆ ನೀತಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆಯೆಂಬ ನೇಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ.

ನೀತಿಗೆ ಅದು ನೀತಿಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯು
ಬರುವದು. ದುಷ್ಟತ್ವಕ್ಕೆ ಅದು ದುಷ್ಟತ್ವವಾಗಿರುವದರಿಂದ
ಶಿಕ್ಷೆ ಬರುವದೆಂದು ಅಂತರದ ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇವರು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಅ
ಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀತಿವಂತ
ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೂ ದುಷ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಆಗುವ ನಷ್ಟಗಳೂ ಯಾವವೆಂದರೆ.

೧ ಆದ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಫಲ.
ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಫಲ.
ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕರ
ಕರೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವೂ
ಭಯವೂ ಬರುವದು. ತಪ್ಪು ಮಾಡದೆ ಇರುವ
ವನಿಗೆ ಯೇನಾದರು ನಷ್ಟ ಬಂದರೆ ಅವನು ಯೇ
ನು ಹೇಳುವನು? ನಷ್ಟ ಆಯಿತು ಆದರೂ ನಾ
ನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಬಹಳ ಚಿಂ
ತೆ ಪಡುವದು ಯಾಕೆ? ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಯೋ

ನಾದರೂ ನಷ್ಟ ಬಂದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉ
ದ್ಭುವ ಆಲೋಚನೆ ಯೇನಂದರೆ ಈ ನಷ್ಟವಾದದ
ರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯ ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತಿನ್ನ ಕಾರಣ ಯಿಲ್ಲವಾದರೆ
ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು.

ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಹೃ
ದಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಇರುವದು. ಈ ಸಮಾಧಾನ
ದಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡುವವನು ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು
ಸಹ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾಳುವನು. ಕೃತಜ್ಞರಾದ ಮ
ನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಂತೋಷವೂ ಪ್ರೀತಿ ಮಾ
ಡುವವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂತೋಷವೂ ಕರುಣವುಳ್ಳ
ವರಲ್ಲಿ ಕರುಣದ ಸಂತೋಷವೂ ಇರುವದು.

ಮುಂದಿನ ಗತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆಗುವ ಸುಖ.

ದುಷ್ಟರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರಸ ಬರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯ
ಭಯದಿಂದ ಬಲಾಗುವದು.

ನೀತಿವಂತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಂತೋಷವು ಮುಂ
ದಿನ ಸುಖದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು.

೨. ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮಾನ್ಯಾಂತರ ಉನ್ನತಯತರಗೆ ಬರುವವು.

ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲರು (ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರು ಸಹ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ) ನೀತಿವಂತರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. (ದುಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹ ಹೀಗೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಮಾಡುವರು.)

ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಸಜ್ಜನರು ಮಿತ್ರರಲ್ಲ. ದುಷ್ಟರು ಸಹ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದವರು ಅವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮನೆಯ ಆಳುವಿಕೆ ರಾಜ್ಯದ ಆಳುವಿಕೆಯತ್ನಕಾರ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವದ ನಿಯಮಗಳಿಂದ (ಇವು ದೇವರಿಂದುಂಟಾಗಿವೆ) ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕಂದಿಕಾಯಿಗಳು ಮತ್ತಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿದರೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಪಾವನ್ನಾರ್ಥ ಮತ್ತಗಳನ್ನು

ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ ನೀತಿಯಿಂದಲೂ ಯೇನಾದರೂ
ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯೇ
ನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಹೊಗ
ಳುವರು. (ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಮಾತು ದೊಡ್ಡದಾದರೂ
ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವರು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ
ವರಿಗೆ (ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ದೊಡ್ಡಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ)
ಮಾನ ಮಾಡುವರು.)

ಆದದರಿಂದ ಅನೇಕರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ನೇಮಗಳು
ನೀತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿವೆಂ
ದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ.

(ಅನೇಕವು ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದದ್ದೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯ
ರೆಲ್ಲರು ಪಾಪಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಕರ್ತ
ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬಲವುಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು ಯಾ
ಕಂದರೆ ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರು ದೇ
ವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿದ್ದಾ
ರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಪ್ರ

ಬೆಳಗಿದ್ದರೂ ನೀತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸರ್ವ ನೇಮವು
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವ
ರು ನೀತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ನಿಶ್ಚ
ಯದಿಂದ (ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.)

ಜ್ಞಾನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಂದ ನೀತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಜ್ಞಾ
ನವನ್ನೂ ದೇವರು ನಮಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು
ತಿಳಿದರೆ ೨ ಮಾತು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

೧, ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯು ಮ
ನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದ ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ
ದ್ದರೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಟ್ಟು ನ
ಮ್ಮನ್ನು ನೀತಿಗೂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

೨, ಜ್ಞಾನದ ಮನುಷ್ಯರು ಸಜ್ಜನರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ
ದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ನ
ಷ್ಟವೂ ಅವಮಾನವೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಂದರೂ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗೆ
ಪ್ರಯೋಜನದ ಹೊರತು ಯಾವ ಕೇಡು ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂ
ದೂ ದುಷ್ಟರ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡು

ನವರಿಗೆ ಪಾಂಡಾಂದು ವೈಲ್ಲೆ ಕನ್ನಡದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ [illegible] ಕಾವ್ಯದಿ ಸತ್ಕರ್ಮ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ನಷ್ಟದ ಹೊರತು ಯೋಗ್ಯ ಫಲವು ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಚತುರನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಪಾಪ ಅನ್ಯಾಯ, ಮೋಸ, ಮೊದಲಾದ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರೂ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದದರಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುವ ದೇವರ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದುಷ್ಟರು ನನ್ನಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥ ಬಿಟ್ಟ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವದೆಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ದುಷ್ಟತ್ವದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎರಡರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀತಿವಂತರಿಗೂ ದುಷ್ಟರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಫಲ ಕಾಣದೆ ಇರುವ ಕಾರಣಗಳು ಯಾ

ಏನಂದರೆ. ೧, ಒಂದಾನೊಂದುವೇಳೆ ದುಷ್ಟರು ಮೋಸ ಮಾಡಿ
ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ೨, ನೀತಿವಂತರು ಒಂದೊಂದುವೇ
ಳೆ ದುಷ್ಟರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ೩, ನೀತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾ
ಡುವದಕ್ಕೂ ದುಷ್ಟತ್ವವನ್ನು ಎದುರಿಸುವದಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಾಗಿ
ರುವವರು. ಆದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ಕಾ
ವು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಲ
ವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಈ ಅನಿಶ್ಚಯತೆಗಳು
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇರುವ ಆಶಂಕೆಗಳು ತೆಗೆದುಹಾಕ
ಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಮನುಷ್ಯರು ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ದುಷ್ಟರಾಗಿ ಅವ
ರವರಿಗೆ ತಕ್ಕಫಲ ಹೊಂದುವರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ. ಆದಕಾ
ರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನೇಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದುವೇಳೆ ಒಂದು
ನೇಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ನೇಮ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಮುಗಿದರೆ ಮುಂತೆ ತಡೆಯಲ್ಪ
ಟ್ಟ ನೇಮದ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು.

ಬುದ್ಧಿ, ಶರೀರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹುಟ್ಟು ಬಲ ಮುಂತಾದು
ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ

ಮನುಷ್ಯರು ಬುದ್ಧಿಹೀನ ಮೃಗಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ರಾಗಿರುವರುಂಟು. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು (ತ್ರಾಣ) ಇರುವ
ದೆಂಬ ನೀತಿ ಸಲ್ಲಿಂದು ನಿನಿಸಕೃತ್ವಲ್ಲ.

ನೀತಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಉಂಟು. (ದುಷ್ಟರಿ
ಗೆ ಸಹ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವದು. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಅವರು
ಬಹಳ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದುಷ್ಟತ್ವದಿಂ
ದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಕುಂದು
ವದು. ನೀತಿವಂತನ ಬುದ್ಧಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವ
ದು.) ಆದದರಿಂದ ಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ನೀತಿಯ ಪ್ರ
ಕಾರ ಬಲವಾಗಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಹಾಯ
ಆಗಬೇಕು.

ನೀತಿವಂತರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಗ್ಯ ಮ
ನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅ
ದದರಿಂದ ಈಗ ಇರುವ ಅತ್ಯಂತರಗಳು ತೀರದು ಹೋ
ಗುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನೀತಿವಂತರೆಲ್ಲರು ಪ್ರೀತಿಯ
ಹೊಂದಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂ

ದವರು. ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿ ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ(ತ್ರ)ನಿಯಂಬ
ದು ಹೊಂದು ಸರ್ಕಾರವಾಗದೆ (ಮುಸ್ಲಿಮರು ಕಂಡ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
ದಸ್ತುರ ಶಮ್ಸಿ ನನ್ನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಸಾಧದು.
ಅವರು ಹೋರಾಟಬೇಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಿ
ಲ್ಲಲಾರದು) ಆದದರಿಂದ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಸಾವಿರ ವರುಷ
ದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ) ಸಿಕ್ಖರಂದರು ಅನುಭವಿಸು ಆಳುವರೆಂ
ದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂ
ದು ನೆನಸಕೂಡದು. ಈಗಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಿಕ್ಖರ
ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು ಕಾಲ್ನಡ ಸಜ್ಜನರ ರಾಜ್ಯವು ಉಂಟಾದರೆ
ಕೆಲವು ಕಾಲ(ತ್ರನ)ಕಾಲದ ಹೊರತು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ತಿ ಆ ಸಿಕ್ಖರಿಂದರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬದು
ನಿಶ್ಚಯ. ಹಾಗಾದರೆ ಅಂಥವರ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಸುಖ ಪ
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾ(ಗಿ) ಇರುವ ಹಿಡಿತ್ಯಕಾಲ್ಪನ ಬೇಕಾಯ
ವು. ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳು ಇವರ ಸಹಾಯ ಕೊಡದೆ
ಕೊಡದೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುಗಾರವು. ಮತ್ತು
ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ನೋಡ

ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪದೆ ಅವಶ್ಯವಾಗುವವು ಯೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರಸನಾಗಿರುವವನು ಸಮಸ್ತ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಅಡ್ಡಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಆಳಬೇಕಾಗುವನು..

ಸಂಗ್ರಹ.

ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಭು ದೇವರು ಸಮಸ್ತ ಜನರನ್ನು ನೀತಿಯ ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳಬೇಕಾದವರಂತ ನೀತಿಗೆ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಆಗುವದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಈ ಸಂಧಿಯ ಮಾತು ಸಾಬೀತುವದು ಯಾವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ನಾನಾದ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹೇಳಿದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸಾಗುವ ನಿಯಮವು ನೀತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ದುಷ್ಟತ್ವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ದುಷ್ಟತ್ವವನ್ನು ಎದುರಿಸದೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗೆ ನಡೆಯುವುದೆಂತು ಅಂಥಾಚರಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನವು ಇರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಇರದೆ ಆಗತ್ತು.

ಗ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಗಲಿ ಯಾದರೂ ನೀತಿಯ ದುಷ್ಟತನ ನಿ
ಚ್ಚರದಲ್ಲಿರುವತನಕ ಪರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಹುದು.
ಈತ ಹೊಂದುವನೆ ನೀತಿಗೆ ಹೊಂದುವನೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ
ಜಯವಾಗುವದು. ದೇವರು ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನದ ಈಗ
ನ ಜ್ಞಾತಿಯು ಹೇಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು
ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ಅದ
ಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವು ಉತ್ತರ ಯೇನಂದರೆ ದೇವರು ಜ್ಞಾನ
ವು ಮಾರ್ಗನೀಯಮರತನಕ ಯಾವುದಾನೆಂಬರನ್ನೆ ನಾ
ನಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸಾಧುವದು. ನಮ್ಮ ಯಾಗನ ನೆಲನವೇ.
ದೇವರು ಮಾರ್ಗ ನೀತಿಯ ನೇಮರತನಕ ಜ್ಞಾನವಂ
ನಾವು ದ್ರಾನೆಂಬ ಪ್ರಿತ್ಯಯ ಬಾಧನೆಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ಥಿತಿ
ನಶಿಸಲ್ಲಿ ಅಶ್ರುಗಾದರು ಸಾವು ನೀತಿಯ ನೇಮದಿ
ಮುನಿತಿಯು ನಶ್ವರವಾದಂದು ಸಾಧನೆಯೆತ್ತಿ
ತಿಂದಿದರು ದುಷ್ಟರೂ ಬರುವ ಸಾವಗಳ ದುಷ್ಟಗಳ
ನಿವಾರಣೆಯಿಂದ ದೇವರು ನೀತಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸಾಧು

ಶಿಷ್ಯನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದುಷ್ಟ ಬರುವ ನ್ಯಾಯದಪ್ರಕಾರ ಪಾ
ಪವನ್ನು ಆಲ್ಲಗುತ್ತಾನೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನ ಮಾಡುವಿದ್ದರೂ ದು
ಷ್ಟತ್ವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಆಗುವದೆಂದು ಯಾರೂ ನೆನಸ ಕೂ
ಡದು. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ
ಮಾತುಗಳು ದೇವರು ಪಾಪವನ್ನು ನೀತಿಯಿಂದ ಆ
ಲ್ಲಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಬೋಧನೆಗೆ ಆಧಾರ ಕೊಡುತ್ತವೆಯೆಂದು
ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವಂದರೆ.

೧ ಪಾಪವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಆಲ್ಲಗುವ ದೇವರು ನೀ
ತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ಪಾಪದ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ
ಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಬೋಧನೆ ತಿಳಿಯದವನು ಕ
ಪಾಪ್ತರ ಕ್ಷಿತಿ ಗತಿಗಳನ್ನು ಬೇನಾಬಿ ವಿಚಾರಿಸದ ಹೀ
ತಿ ಬರುವ ಪಾಪದವಿಯು ನೀತಿವಂತರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ
ಟ್ಟ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ಊಹಿಸುವನು.

೨ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಯ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬರು
ವ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರಿಗೂ ದುಷ್ಟರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ
ತೀರಿಸುವದಾದರೆ ಆ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ

ಹಾಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ನೀತಿಯ ನ್ಯಾಯವು ಯಾ ಜ್ಞಾನದ
ಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ಜ್ಞಾನದ ಯಾಗದ ಬಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಪ್ರಕಾ
ಸಿದ ನೀತಿಯ ನ್ಯಾಯವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

೩ ಇದರಲ್ಲಿ ನೀತಿಗೂ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೂ ಬರುವ ಫಲ
ದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನೀ
ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸತ್ಫಲವೂ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ
ಬರುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೪. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಇ
ಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನೀತಿವಂತರ ಸುಖವನ್ನೂ ದುಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷೆಯ
ನ್ನೂ ಈ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕಡಿಯುವ ಅಪೂರ್ವಕರವಾಗಿ ಬರ
ವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ ನೀತಿಗೂ ದುಷ್ಟ
ತ್ವ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು
ತೋರುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಾಧ್ಯತೆಯೆಂಬ ಶಿಕ್ಷಣ
ಯಿಂದ ದೇವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀತಿಯ ನ್ಯಾಯದತ್ತ

ರ ಅಂಗೀಕಾರವೆಂಬ ಮಾತು ಹುಟ್ಟುವದು ನೀತಿಗೆ ಅನ್ಯ
ದ ಸ್ವಭಾವದ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬಾರದು.
ದಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಅಂತಃಕರಣ ಆಗುವದು ಆದದರಿಂದ ಅ
ಶವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಆಳುವ ದೇವರು ನೀತಿಯನ್ನೇ ನ
ವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನೆಂಬ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ದದಲ್ಲ ಈ ಸ್ವಭಾವದ ಶಿಕ್ಷೆ ದೇವರಿಂದ ಆಗ
ವ ಪ್ರಸಂಗಿಯೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯ ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ
ಕಾರ ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕಾಲ್ಯದ
ದರಿಂದ ಬರುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅಂತಃಕರಣಗಳನ್ನು
ಕಾಣಿಸಿ ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಸಂಬಂಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಾ
ಡಿ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪು ಮಾಡುವನೆಂದು ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದದು.
ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಸಹ ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದು
ವ ದೇವರ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿದ್ದೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕಾಲ್ಯದಕ್ಕೆ
ಬಂದದೆ.

೪. ಸಂಧಿ.

ಪೀಠಿಕೆ.

ಈ ಜೀವದಕಾಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಾಲವಾಗಿದೆ.

೫೭:—

(ಶೋಧನೆಗಳು, ಕಷ್ಟ ಗಂಡಾಂತರಗಳ ಕಾಲ)

ಈ ಜೀವಿತಕಾಲ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಗತಿ ಈಗಿನ ನಡತೆಯ ಫಲವಾಗಿರುವದೆಂದೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವುಂಟೆಂದು ನಾವು ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿಯೂ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆಯಾದ ದೇವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ನಡತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ವಕೀಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಶೋಧನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ.

೧. ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಲೋಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ಆಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವವನು ಸ್ವಚಿತ್ತವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನು ನಿರ್ಮಾಣದ ನೇಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಎಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಭಾಗವಾಗಿ

ಅವರ(ಕ್ರಿ)ಯೆಗಳ(ಪ್ರಕಾರ) ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ

ಈ ಜೀವದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಚಿತ್ತದಿಂದ ಗಂಡಾಂತರಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಕಟ ಬಂದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅನೇಕವೇಳೆ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ (ಉಪದ್ರವ)ಪಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಯೆಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿತ ಮಾತಾಗಿದೆ

ಯೆಳೆ(ಪ್ರಾ)ಯದ ಮನುಷ್ಯರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗತಿಕೆಡಿಸುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮಾತು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳು ಈ ಜೀವದ ಸುಖಕ್ಕೂ ಬರುವ ಲೋಕದ ಸುಖಕ್ಕೂ ವಿರೋಧವಾಗಿವೆ. ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಯೆರಡು ಲೋಕಗಳ ವಿಷಯವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ

## ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಶೋಧನೆಯೂ ಒಳಗಿನ ಶೋಧನೆಯೂ ಕೂಡಿ ಇರುತ್ತವೆ. (ಒಳಗಿನ ಶೋಧನೆ ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವದ ಆಶೆಗಳನ್ನು ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಿ

ಸುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸಮಯ ಮಾರ್ಗಗಳು) ಕೆಲವರು ಹೊರಗಿನ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಒಳಗಿನ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ನಷ್ಟ ಹೊಂದುವವರು ಮಾಡುವ ನಷ್ಟ ಯಾವದಂದರೆ ಪಾಪವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸುಖಸ್ವಪ್ನಕ್ಕ ಘನವಾದ ಆಗಮ ಸುಖವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯ ಸ್ವಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಈಲೋಕದ ಗತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಬರುವ ಲೋಕದ ಗತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಶೋಧನೆಪಟ್ಟು ನಷ್ಟ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

## ಮನುಷ್ಯರ ನಡತೆ.

ಕೆಲವರು ಹಿರಿಯರ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಮ ನೆನಸದೆ ಆಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮನೋ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಚನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡ ಇಚ್ಛೈಸಿ ದುರಾಶೆಗಳಿಂದ ಅಪಜಯ ಹೊಂದಿ ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಈಲೋಕದ ಗತಿಯು ಕೆಟ್ಟರೂ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಯೆಂಬ ಹಟದಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು (ಕೆಲವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಕೆಲವರು ಸ್ವಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ದುರಾಶೆಗಳಿಗೆ ಒಳ ಬಿದ್ದು ಕೆಲವರು ಹಟದಿಂದ ಪೇ

ಕೆಂದು ಪಾಪ ಮಾಡುವವರಾಗಿ ಬರುವ ಲೋಕದ ಗತಿ ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಯೀ ಲೋಕದ ಗತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಶೋಧನೆ ಕಷ್ಟ ಗಂಡಾಂತರವುಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡವನು ಬರುವ ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರು ಇಂಥಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಾರನು.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮತ್ತು ಲೋಕದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶೋಧನೆ ಕಷ್ಟ ಗಂಡಾಂತರಗಳು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ತಪ್ಪು ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ ಯೆಂಬದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಡಿಕೆಯಾದ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಲೋಕದ ನಡತೆಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗುವದು. ಪಾಪ ಮಾಡುವವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಚಿತ್ತದಿಂದ ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಸರಿ ಆದರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಬಹಳ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. (ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗವು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪಾಪದ ಮಾರ್ಗವು ನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗ

ತ್ತಿಂತಲೂ ಮಲಿನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಕೂಡದು.) ಈಗಿನ ಶಿ ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಯಿಹದಲ್ಲಿ ಇಹದ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕೆನ್ನು ಸಂಸಾರ ಸಂಧವನು ಮನುಷ್ಯರು ಪರದ ಗತಿಯನ್ನು ನೆಡಿಸುವ ಗಂಡಾಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಮಾತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು.

ಮನುಷ್ಯರು ಇಹದಲ್ಲಿ ಗಂಡಾಂತರವುಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಹದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇವರು ಪರದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಇದಕ್ಕನುಸರಣೆಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವದು ಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

೫ನೆ. ಸಂಧಿ.

ಮನುಷ್ಯರು ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇಹದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟು ಸಂಕಷ್ಟ ಗಂಡಾಂತರವುಳ್ಳ ಶೋಧನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುವವನು ಮನುಷ್ಯರು ಯೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಯಾಕೆ ಎಂಬದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೈಸುವನು. ಯೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದ ಅತ್ಯಂತ

ರಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಲೋಕದ ಉಪದ್ರಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಪಾಪವು
ಸ್ವಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದೆಂದೂ ಈ ಜೀವದ ಕೇಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಫಲವು
ಎಲ್ಲಾ, ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಮೋಕ್ಷಗಳಾಗಿವೆ ಯೆಂದೂ ತಿಳು
ಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಅಸ್ತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಜೈಸುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಬಂ
ದರೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಈ ಯೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಇಹ
ದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಪರದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಜನ್ಮಾಂತರ ಧ್ಯಾನಿಸು
ವನು ಯಿಷ್ಟು ದುಷ್ಟತ್ವವನ್ನು ನಷ್ಟವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಪರಸ್ಥಿಯ
ಸ್ಥಿತಿಯು ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಮಗೆ ನೇಮಕವಾದದ್ದು ಯಾಕೆ ಎಂಬದನ್ನು
ತಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳುಕೊಂಡೆನೆಂತ ವಿವರಿಸುವವನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿ
ದ ಗವಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಕೆ ಮಾಡುವನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಕಾ
ರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಬೋಧನೆ
ಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾದರೂ ನಮಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟೋ, ಏನೋ?
ಅದರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟ ಮೀರದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದು ನಮಗೆ
ಪ್ರಯೋಜನವಾದದ್ದೋ, ನಷ್ಟಕರವಾದದ್ದೋ, ಹೇಳ ಕೂಡದು. ಆದರೆ
ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ದೇವರ ಆಳುವಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗ ನೀತಿಗೆ
ಕೂಡ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆಂಬದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡದ್ದು ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯರು ಪರದ
ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆ ಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ

ಇಹದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ

ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಜೀವವೆಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವದು ಯಾಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಮಾತು ಸಾಲದೆ, ಹೋಗುವ ಉತ್ತರವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ನಮಗೇನು ಕೆಲಸವೆಂಬ ವಿಶೇಷ ಘನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪರದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸುಖದ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಈಗ ಇಷ್ಟು ಸಂಕಷ್ಟ ಗಂಡಾಂತರ ಉಳ್ಳ ಶೋಧನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು.

ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವವನು ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಇಹದ ಪ್ರಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೊಂದುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪರಾಮರಿಸಿದರೆ ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಯವೆಂಬ ಪರದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಪಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇದು ಸದೃಶವಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವನು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ (ಬಾಲ್ಯದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ) ಇಹ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪರ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಹುಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಎರಡು ವಿಧದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚು ವಿವ

ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸರಿಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಬರುವದು. ಆದದರಿಂದ ಕಾರ್ಯದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಾದೃಶ್ಯದ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದಲೂ ಈ ಜೀವವು ಪರಜೀವಕ್ಕಾಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬಮಾತಿಗೆ ಆ ~~ದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ~~ ಸ್ಪದವಾಗುವದು

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗವು ನೇಮಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಈ ನೇಮಕವು ನಡಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯಾ ಜಾತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಧ್ಯಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಯೇನಂದರೆ

ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಾದಿಗಳು ಅವು ಬೇರೆಯಾಗಿರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಯಾರೊಬ್ಬನ ಆಲೋಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೆ ಮನುಷ್ಯನು ನರಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ನರಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕೂ ಅಶಕ್ತನಾಗುವನು. ಇಲ್ಲವೆ ಮನುಷ್ಯನು ಇದ್ದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅವನ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ರಾಗಾದಿಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅವನು ಹಾಗೂ ನರಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಿ

ಪರಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎದು ರಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪೂರ್ವಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವು ನಮ್ಮ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ ಈ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಜೀವವೂ ಪರಸುಖವೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವವು. ಆದದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೀವವೂ ನಮ್ಮ ಸುಖವೂ ನಮ್ಮ ಭಾವಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪರದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಜೀವನಸುಖ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನು (ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾವಸುಗುಣಶಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಆ ಪರಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವರು ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಇಹಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಭಾವಸುಗುಣಾದಿಗಳು ಈಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಉಂಟು.) ಧ್ಯಾನಿಸುವವನಿಗೆ ತೋರುವದೇನೆಂದರೆ ಇಹಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಭಾವಸುಗುಣಾದಿಗಳು ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ. ಇರುವಪ್ರಕಾರ ಪರಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಭಾವಸುಗುಣಶಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬರುವ ಜೀವದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದಿರುವರು.

೨. ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿರುವ ಜೀವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲದೆ ಪರಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಲೋಕನುಕೂಲವಾದ ಜೀವಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವ ಭಾವ ಉಂಟು. ನಾವು ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅನುಭವ

ದಿಂದಲೂ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಭಾವದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಲಗೊಳ್ಳಲೂ ಶಕ್ತಿ
ಸ್ವೀಕರಿಸಲೂ
ಶಕ್ತಿಗಳುಂಟು ಮನುಷ್ಯರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ (ಪ್ರಯೋಜನ ಮಾಡಲೂ) ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದ
ಲೂ (ಸತ್ಯವನ್ನು (ತಿ)ಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೂ) ಶಕ್ತನಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಸ್ವೀಕಾರವಾದವುಗಳನ್ನು
ಬೇರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಯೂ (ಬರೆ)ಯುವಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಗೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗಿ
ದ್ದಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಉಂಟು. ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿ
ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ
ಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅನುಭವದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾ
ಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಭ್ಯಾಸದ (ಪ್ರ)ಯೋಜನ ತೋರುವದು. ಆದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ
ವರೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾದರೂ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುವದೆಂದು ನೆ
ನಸಬಾರದು. ಸ್ವೀಕರಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಪುಷ್ಟಿಯುಂಟಾಗದಷ್ಟೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿ
ಸುವ ಶಕ್ತಿಗಳಾದ (ಗ್ರ)ಹಿಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
ಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತವೋ ಯೇನೋ
ಸ್ಮೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅಭ್ಯಾಸದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ
ಯೋ ಯೇನೋ ಯೆಂಬದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈಗ ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ
ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಪ್ರಯೋಜನೆಗಳು ಮುಂಚೆ ಸೇರಿದವರಿಂದ
ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೇರುವ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುವ

ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವಿನಾಯಾದವಾಗುವ ಶ್ರಮೆಗೂ ಸಾಧ್ಯತ್ವವುಂಟೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಧಗಳನ್ನು ನಿಯಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯುಕ್ತಿಯು ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ವಾಡಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಯೋಗ ಉಂಟು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಆ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣವನ್ನು ಪರಾಮರಿಸಿದರೂ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುಗಳು ಸಮೀಪವಾಗಿವೆಯೋ ದೂರವಾಗಿವೆಯೋ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಒಂದೇ ಅಳತೆಯೆಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರುವದು ಆದದರಿಂದ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುವಿನ ನಿಜ ಅಳತೆಯನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಅದರ ದೂರವು ಎಷ್ಟೆಂದು ಎಣಿಸ ಬಹುದು ಇದಲ್ಲದೆ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುವಿನ ದೂರವನ್ನು ತಿಳಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಅಳತೆಯು ಇಂತಿಷ್ಟೆಯೆಂದು ಎಣಿಸ ಬಹುದು ಈ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ದೂರವನ್ನೂ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಈ ಕೆಲಸವು ನಮಗೆ ಬಹಳ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಕೆ ತಪ್ಪುವದು ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪರಾಮರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮನಸಿನ ದೂರದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಗೋಚರವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ತಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುವದೂ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರ

ಯೋಗದಿಂದ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆಯೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆಯೂ ಮಾ
ಡುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ನರ್ತಕರು ಬರಹವನ್ನು
ಹೊಂದಿ ಇಲ್ಲವೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನ
ಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭ್ಯಾಸ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಮಾತಾಡುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯು
ವವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಮನ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಾಗುವದು. ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶರೀ
ರಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಾಗಿವೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅಭ್ಯಾ
ಸಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ: ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಿಸುವ ಶರೀರದ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ
(ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಚಲನೆಗಳೂ — ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ: ವಿಧೇಯತ್ವವೂ
ಸತ್ಯವೂ ನೀತಿಯೂ (ಪ್ರೀತಿಯೂ (ದಾನಶೀಲತೆಯೂ ಸೌಜನ್ಯಶೀಲತೆಯೂ ರಾಗಬಂಧನವೂ
ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು (ಪ್ರೀತಿಯಕ್ಕವೂ ಮೊದಲಾದ. ಮನುಷ್ಯನ (ರೀ)ಯೋಗ್ಯಗುಣ ನಡತೆಗಳೂ ಮೂ
ಲವಾದ. ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಧಗಳು. ಈ ತರದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ
ಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಮ
ನುಷ್ಯನು ವಿಧೇಯತ್ವ ಸತ್ಯ ನೀತಿ (ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ [illegible]
ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ (ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ (ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ
ಸುಗುಣಗಳು ಅವನಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಹಿಂದಿನ ಸತ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ
ಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಸತ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಹಿಂದಿನ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದ

ತ್ತೆ ಕೆಡುತ್ತವೆ. (ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಕಾರ್ಯವೃತ್ತಿಯೆಂಬುದು ಹೊರ್ತು
ನ ಸುಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲ್ಲ ಕಪಟ ಮೊದಲಾದ ಕೆಟ್ಟಗುಣಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದರೆ ಅ
ವು ನಿಜಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದಲ್ಲ.) ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ರಾಗ ಬಂಧನ ಮೊ
ದಲಾದ ಅಜ್ಞಾನಗಳು ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ದುಷ್ಟ
ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಾದ ರಾಗಗಳ ಅಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಭಾವದ ಇಲ್ಲವೇ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರ
ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಡುತ್ತದೆ. (ಸ್ವಭಾವದ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮನೋವಿಕಾರಯತ್ನ ಬಹಳ ಬೇ
ದ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಮನೋವಿಕಾರವು ಹೃದಯದ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ.) ಹೊರ್ತು
ಮ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೂ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ
ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸುವದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ
ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ
ಲೇ. ಹೊರ್ತು ಅಜ್ಞಾನಗಳ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
ದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ಮಾತಾಡುವದರಿಂದಲೂ
ಹೊರ್ತು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ನೀತಿಯ ಅಜ್ಞಾನವು ಕೆಡುವದಿಲ್ಲ.
ಬರೇ ಆಲೋಚನೆಯ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಮಾತಾಡುವ ವಾಡಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಹೃ
ದಯದಲ್ಲಿರುವ ನೀತಿಯ ಗುಣಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವಷ್ಟೆ. ಯಾಕಂದರೆ ನಮ್ಮ
ಸ್ವಭಾವದ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನಗಳು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬಲಗೊಂಡ
ದೂ ಕರ್ಮಗಳು ಭಾವನೆಗಳು ಬಗೆಯಿಂದ ಬಲಹೀನವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಲೋಚನೆಗಳು

ಬಹಳ ಸಾರಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಅವುಗಳ ಅನುಭವವು ಕಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆ
ಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಗಂಧಾಂತರವು ಸಾಧಾರಣ
ವಾದರೆ ನಿದ್ರೆಯವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಭಯದ ಆಲೋಚನೆ ಬ
ಳಿಕೆ ಯಾಗುವದರಿಂದ ಅದರ ಅನುಭವವು ಮಂದವಾಗುವದು ಶ್ರಮಪಡುವವರ
ನ್ನು ಪರಾಮರಿಸುವದು ವಾಡಿಕೆ ಯಾದರೆ ಕರುಣದ ಅನುಭವವು ಕ್ಷೀಣಿಸುವದು.
ಅನೇಕ ಮರಣಗಳನ್ನು ನೋಡುವದು ರೂಢಿ ಯಾದರೆ ಮರಣ ಭಯದ ಅನುಭವ
ವು ಕುಂದುವದು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ತಿರಿಗಿ ತಿರಿಗಿ ನಡಿಯು
ವ(ಕ್ರಿ)ಯೆಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾಗುವದರಿಂದ ಲೂ ಬಲಗೊಳ್ಳುವದರಿಂದ
ಲೂ ಸತ್ಕರ್ಮಜ ಭಾವನೆಗಳು ಕನಿಷ್ಠ ಕನಿಷ್ಠ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಮಂದವಾ
ಗುವದರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದವನಿಗೆ ಚೋದ್ಯವೆಂದು ತೋರು
ವ ಮಾರ್ಪಾಟವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವದೆಂದರೆ ಸತ್ಕರ್ಮಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು
~~ತಿರಿಗಿ ತಿರಿಗಿ ನಡಿಯುವ~~ (ಕ್ರಿ)ಯೆಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
ಯಾಗುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ)ಯೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು ಸಾ
ಧನೆಯಿಂದಲೇ ಕುಂದುತ್ತವೆ. ಇದು ಸತ್ಯವು. ಯಾಕಂದರೆ ಸತ್ಕರ್ಮಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು
ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮೊದಲು ಬಣ್ಣಿಗೆ ತಿಳುಕಾಂದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಭಾವನೆ
ಯ ಸ್ಫುರಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪು ರೂಢಿಯಾದ ಕೆಲಸದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಹಿತಿಳಿಯದೆ
ತನ್ನ(ಕ್ರಿ)ಯೆಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ:

ಗಂಡಾಂತರದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯಾದ ಭಯವೂ ಪರ
ಮಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಆದರೆ
ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಕಾರ ಭಯವೆಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಭಾವನೆಯು ಅಧಿ
ಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಕುಂದುತ್ತದೆ. ಪರರು ಅನುಭವಿಸುವ ಶ್ರಮೆಯ ನೋಟದಿಂದ
ಸ್ವಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯಾದ ಕರುಣೆಯೂ ಪರಮಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯಾದ ಸಹಾ
ಯ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೊ
ಬ್ಬನು ಶ್ರಮೆ ಪಡುವವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರನ್ನು
ದಯೆಯಿಂದ ಪರಾಮರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿದರೆ ಪರರ ಶ್ರಮೆಗಳ ನೋಟ
ದಿಕೆಯಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕರುಣೆಯ ಅನುಭವವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಮಂದವಾಗದೆ ಇರದು. ಹೀಗಾದರೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯಾದ ಕರುಣೆಯ
ತೀವ್ರತೆಯು ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠನಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾ
ರ್ಥವಾದ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು.
ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ಬಹಳ ಜನರು ಸತ್ತರೆ ಸಾ
ಯುವವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಸಾವು ಸಾಯುತ್ತೇವೆ ಯೆಂಬ
ಆಲೋಚನೆಯು ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಸಿಹೋದರೂ
ಜೀವದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಚಿಂತಿಸುವ ಜಾಗ್ರತೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹುಟ್ಟು

ವಾಗುವದು. ಆದದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾದ ನೀತಿಯ ಸತ್ಕರ್ಮದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಲ್ಲ ನಷ್ಟವೇ ಬರುವದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಬಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಹೊಂಮೆಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು ಹೊಂದುವದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಈಗ ಅಪರೂಪವಾದವುಗಳನ್ನಲ್ಲ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವ ನೇಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಸತ್ಕರ್ಮವಾದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಸಾಧನೆಯ ಬಳಿಕೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವು ಗೋಚರವಾಗದಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲಗೆ ವೃದ್ಧಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಕೂಡದೆ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲರಿಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಹೊಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೋರಿದರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಟು ಆಗುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಯಾವದೊಂದು ವಿಧವಾದ ಸಾಧನೆಯು ನಮಗೆ ವಾಡಿಕೆಯಾ

ದರೆ ಆ ಆಯಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸುಲಭತ್ವದಿಂದಲೂ ವೇಗದಿಂದ ಲೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಆ ರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚದೆ ಯಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸಮ್ಮತಿ ಕುಂದುವದು ಮುಂದೆ ಆಸಕ್ತಿಯಾದ ಸುಖ ಅಥವ ಸತ್ಯ ಅಭ್ಯಂತರಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವು. ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಗೆಸ ಬೇರೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ರೂಢಿಯಾದ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿಯಮ ಕಸುವಾದರೂ ಸಾಕಾಗದೆ. ಸಹಮನಸ್ಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುವದಲ್ಲದೆ ವಿರೋಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುಂದಿಸುತ್ತವೆ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಪಜಯ ಬರುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗುವದರಿಂದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡುವದನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಯುಕ್ತಿಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯವಾಗಿ ನೂತನವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವದ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸತಕ್ಕ ಸಹಜವಲ್ಲದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗವುಂಟು.

೭. ನಾವು ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದಲೂ ರೂಪಡುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗ

ಧನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾ
ದ ದೃಷ್ಟಾಂತವು. ಅದೇ ಯಾವದೆಂದರೆ ನಾವು ಆತ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರೆ
ಜನ್ಮದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಉಚಿತವಾದ ಮಾರ್ಗಪ್ರಿಯದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಸುಖ
ಗಳಿಗೂ ಅಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಸ್ವಭಾವಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾರ್ಗಪ್ರಿಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧಿ
ಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆದರೂ ಹುಟ್ಟಿಂದುಮ್ಮಯಾದರೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ
ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದ
ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಯುವ ಮನೋಸಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷ
ವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದು. ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾರ್ಗಪ್ರಿಯದ
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಂಬುವದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅಂಥವನು ಹು
ಟ್ಟಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಪ್ರಿಯದವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಭವಗ
ಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರುವದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿರುವನು. ಹ್ಯಾಗೆಂ
ದರೆ ಪ್ರಿಯಸ್ಥನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಲೋಕವನ್ನು
ಮೊದಲು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಆತನ ಯಥಾರ್ಥತ್ವವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ
ಭೇದದ ಅನುಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗ ಕಷ್ಟವನಾಗಿರು
ವನು ಇದಲ್ಲದೆ ಅಂಥವನು ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಂಥವನು ಯಾವ ಕೆ
ಲಸದಲ್ಲಾದರೂ ಸೇರುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು

ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳಿಯುವದೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು! ಅಂಥವನಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕಿವಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಯಾವ ಕೆಲಸನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿತೋ ಏನೋ ಹೇಳಸಾಧದು. ಮನುಷ್ಯರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಿಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಾದಿ ಬಂಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಮೊರಟರಾಗಿಯೂ ಫಲವಾದಿಗಳಾಗಿಯೂ ಬಹು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಪರರ ಸುಖದುಃಖ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಳಿಕೆಯ ಅಯುಕ್ತನಾಗಿರುವನು.

ಯಾವದೊಂದು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳದವನು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಗಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯನಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಭಾವದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸ್ವಭಾವ ಪಡಿಸದೆ ಯಿರುವವನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಲಕೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿರುವದು ಯೀ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಂದುವಿಕೆ ನಮಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನರಜೀವಿಯು ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಅನುಭವವೂ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಈ ಜೀವದ ಮಾಗಿಕೆಯಾದ ಪ್ರಯದ ಶಕ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಅಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಅಸಿದ್ಧವಾಗಿ

ಗಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ
ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾಲ್ಯದ ಕೊರತೆಗ
ಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಾಗಿಯೂ ಕುಮಾರ
ರಾಗಿಯೂ ಯೌವನಸ್ಥರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೇವೆ ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಯದ
ವರೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ನಾನಾ ವಿಧದ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯ
ಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಎಳೆಪ್ರಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.
ಬಾಲಕರು ಹುಟ್ಟಿದಾರಂಭದಿಂದ ಸುತ್ತಲು ಇರುವ ದೃಶ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ
ವಾಸಸ್ಥಳದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಬೇಕಾದ
ಜ್ಞಾನದ ಭಾವವನ್ನು ದಿನಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಂ
ದಿನ ಜೀವನದ ಕೆಲಸಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೂ ಹಿರಿಯರಿ
ಗೂ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಪರರ ಹೊನ್ನು
ಬಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಸ್ವಾಧೀನತ್ವವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸದವರೆಗೆ
ಬೇಕಾದ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು

ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಬಿನಾಲಿತಮನೂ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣನೂ ಆಗುವ ಅಪೇರ್ದ
ನಕ್ಷತ್ರಮೋ ನಾಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ತಂದು ಪಂಚವಿಗಳೂ ಸುಯುಕ್ತ
ಗಳೂ ತಪ್ಪುಹೋಗುವ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೆಲ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿ
ಸುವವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ನಾನಾವಿಧದ ಚುರುಕಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು
ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನಾನುಸಾರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಾಲೋಚಿತವಾಗಿ ಮ
ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಸು ಮಾರ್ಗಸಾಧ್ಯಮಾಡುವದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅದು ಸಹ
ಜ ಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ ಇಂಥ ಅಭ್ಯಾಸವೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ
ಪ್ರಾಯಸ್ಥರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಾಕೀಸುವಲಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ
ಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯೆ ಚಮತ್ಕಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬಹುಕಾಲದ ಪ್ರಯೋಗ
ಸಾಧನ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಫಲವಾಗಿದೆ. ಕುರಿತಾಗಿಯಾಗಿ ಬಾಲ್ಯಕಾಲವು ಮಾರ್ಗ
ಪ್ರಾಯದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಚಮತ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು
ವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಕಸೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿ
ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯರು ದಾರಿತೋರಿಸಿ ಬೋಧನೆ ಹೇಳಿ ಸಹಾಯ್ಯಸಿ
ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದು ಉಂಟು ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ
ವರು ತಾವು ಮಾಡುವದೇ ಮುಖ್ಯವು ಅವರು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ

ಕೆಲವು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸುಕೊಟ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದು ಅವನ ಮನೋಹರವಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ಅವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದವೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸಾಧಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಕೈಕೆಲಸದವರಾಗಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಲಿ ಚಿಕ್ಕತನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕುಶಲತೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಾಯಸ್ಥರಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತರಾಗಿರುವರು. ಮನುಷ್ಯರು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮೊದಲಾದವರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಕರ ಕಲಿಸುವವರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಆಲೋಚನದಲ್ಲಿ ಸೇರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ತಿರಿಗಿ ಬಾರಲಾರದ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನೆಯ ಕಾಲವಾಗಿದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾಗಿದಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನೆ ಹೊಂದುವ ನೇಮಕ್ಕೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬರುವ ಜೀವ

ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನೆ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿಸ್ಯಾನೆಂಬದು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗದೆ, ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಡಿಯುವ ದಿವ್ಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಸಾದೃಶ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ನಾವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುವದು ಹಾನ್ಯತೆ ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರ ಸಲವಾಗಿ ಅದು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಚಿಕ್ಕವರ ಶರೀರಗಳು ಆಹಾರ ನಿದ್ರೆಗಳ ಮೂಲವಾಗಿ ಬೆಳಿಯುವದು ಹಾನ್ಯತೆ ಎಂಬದನ್ನು ನಾವು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಗುತ್ತದೆಂಬದನ್ನಾದರೂ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ) ಯಾರೂ ಊಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕವರು ತಾವು ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾದ ಆಟಗಳು ತಮ್ಮ ತ್ವಮನ್ನು ಶರೀರದ ವೃದ್ಧಿಗಾ ಅವಶ್ಯವೆಂದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಡುವದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಹೊರುವದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುವದೆಂದೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ನೆನಸುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ಉದ್ಯೋಗದಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ಸಾಧನೆಗಳ ಅನೇಕವಿಧಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಆಟ ಸಾಧನೆ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಬರುವ ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರುವ ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತದೆಂಬದ

ನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಜ್ಞಾನದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ
ನಿರ್ಮಾಣಕರ್ತನೂ ಯಜಮಾನನೂ ಆಗಿರುವ ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ
ಸಮಗ್ರ ನೇಮಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಆತ್ಮವು ಬರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ ಉಪ
ಯೋಗವಾದ ಸಾಧನೆಯ ಕಾಲವೆಂದು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದು ದೇವರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು
ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಅನುಸಂಧಿಯ ಭಾವ ಶಾ
ಸನದಲ್ಲಿ ಬರೆದದನ್ನು ನೆನಸಿದ್ದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯ ಆಲೋಚನೆಯಿಂ
ದ ತೋರಬೇಕು.

೪. ಈ ಮಾತನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಚರಿತ್ರವೂ ಭಕ್ತಿಯೂ
ಮುಂದಿನ ಜೀವದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಗುಣಗಳಾಗಿವೆಂದು ನೆನಸಿಕೊಂ
ಡರೆ ಇಹವು ಯಾವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣಾಗುವ ಕಾಲವಾಗಿ
ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷ
ಣಾಗುವದಕ್ಕೆ ಬಾಲ್ಯ ಕೌಮಾರ ಯವ್ವನಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಹಜವಾದ
ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿವೆಂದು ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಪರದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಅವ
ಶ್ಯವಾದ ಸದ್ಗುಣಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದು ಸುಚರಿತ್ರದ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾ
ಧನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಆತ್ಮವು ಸದ್ಗುಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ ಯೆಂ
ದೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬರುವದು.

(ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ವಿಡುವವರು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದೂ ಊಹಿಸಿ ಈ ಜೀವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು ಬಂಡಗಾರಿಯೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಕ್ಕೊಷ್ಟು. ಸಾಧ್ಯಷ್ಟದ ಸಾಧನದಿಂದಲೂ ಬರಹದ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಲೋಕ್ಯದವರು ಈ ಲೋಕದವರ ಪ್ರಕಾರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳುಕೊಸ್ಥಬಹುದು ಹೇಗಿರುವದರಿಂದ ತೀರಿಹೋದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಸರ್ವವನ್ನು ಆಳುವ ದೇವರ ಅಧಿಕಾರವು ಇಹದವರಿಗಾದ ಅಧೀನವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗಿರುವದೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ವಿಪರೀತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸತ್ತವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕ್ಷತಿಯೂ (ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಸತ್ಯನೀತಿ (ಅ)ನೀತಿಗಳ (ಪ್ರ)ಯೋಗದ ರೀತಿಯೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಆ ಸತ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು ಅವುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ (ಪ್ರವೃತ್ತಿ)ಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವು ದೇವರ ಅಧಿಕಾರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೋಚರವಾದ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಸಕೂಡದು. ದೇವರು ಸರ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳಿ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಸುಖಯೋಗ್ಯರ ಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ಸುಚರಿತ್ರೆಯೂ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.)

ಈ ಸಂಧಿಯ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯರು ಸಾಧನೆಯ ಅ-
ಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸುಧಾರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಉಂಟೆಂದು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ
ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಸುಧಾರಿಸುವ
ಶಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಉಂಟೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ.

ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ದೇವರು ಆಳಿಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಲೋಕದ-
ಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ವಿಧೇಯತ್ವ ದೇವರ-
ಗತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಈ ಎರಡು ಸ್ವಭಾವವು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಈ
ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕಾಗಿ ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಣೆಯಾದ ಸ-
ಧರ್ಮದ ಸಾಧನೆಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪದಿಂದ
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ
ಧರ್ಮದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಯು
ಪಾಪ ಪತನದಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ಶಿಕ್ಷೆಯು
ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯರು (ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಿಶ್ರ ಸ್ವಭಾವದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು)
ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂ-
ಚೆ ಅಮಾರ್ಗರಾಗಿದ್ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರುವರು.

ಆದದರಿಂದ ಯಾಗಂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಶಮ್ಮನ್ನು (ಪ್ರತ್ರ) ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ
ದಕ್ಕಾಗಿ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸತ್ಕಾರ್ಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಂಪಾ
ದಿಸುವದು ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾವವು
ದೇವರಿಗೂ ಯೋಗಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದು ಎರಡು ವಿಧವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮನಸಾಕ್ಷಿಯು ದೇವರ ನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ (ಪ್ರಕಟ) ಮಾಡುತ್ತದೆ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಇಂ(ದ್ರಿ)
ಯಗಳು ತೃಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಗೋಚರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಚ್ಛೆ
ಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ ಪ್ರಕಾಶಾದಿಗಳ ಗೋಚರದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಇಚ್ಛೆಗಳು
ನೀತಿಯ ನೇಮದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮನೋಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ
ದು ಸಹಜವಾದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಇಚ್ಛೆಗಳ ತೃಪ್ತಿ
ಯಾಗತಕ್ಕ ಸಮಯ ಮಿತಿ ರೀತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ಒಳ್ಳೆ
ನಧರ್ಮದ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಉಂಟು. ಆದರೂ ಆ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದು
ಕ್ಕಾದರೂ ಹುಟ್ಟುವದನ್ನು ತಡೆಯುವದಕ್ಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲವಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದ
ರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳು ಗೋಚರವಾದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟು
ತ್ತವೆ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗ ಬಹುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರ
ಣೆಯು ಆಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವು ಹುಟ್ಟುವದೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವು

ಆದ ಮೇಲೆಯೂ ಹುಂದವೆ ಇರುತ್ತವೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹಾ
ಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರ ವಸನಾ
ದಿಗಳ ಭೋಗವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಕೂಡದ ವೇಳೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಇಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದದರಿಂದ ಇಷ್ಟ
ಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೂ ಇರುವಿಕೆಯಾದರೂ ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದ ಸಹಜವಾ
ದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಕೂಡದ
ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ
ಗಂಡಾಂತರ ಬರುವದು. ಆದದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋ
ಗದವರಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಿಕಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುವ ಗಂ
ಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಗಂಡಾಂತರವು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಿಂದ ಹು
ಟ್ಟುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಧರ್ಮದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಹ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟ
ಬೇಕು. ನೀತಿಯ ನೇಮದ (ಪ್ರ)ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಬಲವಾ
ದರೆ ಸಹಜವಾದ ಆಶೆಗಳ (ಪ್ರೇ)ರಣೆಯಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮೀರುವ ಗಂಡಾಂತ
ರವು ಕುಂದುತ್ತದೆ ನೀತಿಯ ಸುಗುಣವು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ
ವೃದ್ಧಿಸಬಹುದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಚೆನ್ನ (ಪ್ರ)ಯೋಗದಿಂದಲೂ ಪರರ
(ಪ್ರ)ಯೋಗದಿಂದಲೂ ಸಿಕ್ಕಿದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕಂಡದರಿಂದ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ

ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೆನಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಒಮ್ಮಿದೊಮ್ಮೆ ಹು
ಟ್ಟುವ ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ ಆಶೆಗಳಿಗೂ ಇಂಬುಕೊಡದೆ ಸುಚಿತಕಾರ್ಯಗಳ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಯಾವದೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ
ಲಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಧರ್ಮದ ಸಾಧನೆಯು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೂ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ
ವಾದದೆಂದೂ ದೇವರು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಳುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಸುಚರಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಫಲಸಿಕ್ಕುವದೆಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ
ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ನೀತಿಯ ಸ್ವಭಾವ ವೃದ್ಧಿಸಬಹುದು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾದ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವು
ಹೆಚ್ಚು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಆಶೆಗಳನ್ನೂ ಮಿತ
ಭಾವದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಪ್ರತಿಬಂಧವು ಹೆಚ್ಚು
ವದು ಸ್ವಭಾವದ ಆಶೆಗಳನ್ನು ಆಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನೀತಿ ಸಾಧನೆಯ ಆ
ತ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನತ್ವದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ನೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ
ಸಾಧನೆಯುಳ್ಳವ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಧರ್ಮದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನೀತಿಯ
ಸ್ವಭಾವ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ ನೀತಿಸ್ವಭಾವದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ದೇವರು ನೀತಿಯ ನೇಮ
ದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ
ದೆ ಎಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ;

ಕಾಮ ಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವ

ಗಂಡಾಂತರವು ಯಾವದೆಂದರೆ ಒಂದು(ಪ್ರ)ಕಾರದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನಾವ
ಯುಕ್ತವಾದ(ಪ್ರ)ವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ(ಪ್ರಾ)ಣಿಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವವೆಂದು ಸೂಚಿಸ
ಬಹುದು ಅ(ಥವಾ ಪ್ರಾ)ಣಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಮಗಳೂ ನೀ
ತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ನೀತಿಯ(ತ)ಯಿಯ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುವ ಬುದ್ಧಿಯೂ
ಸಂಯುಕ್ತವಾದ(ಪ್ರ)ವೃತ್ತಿಯರಲಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸ್ವಭಾವದ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳು
ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದರೆ ಅವು ಉತ್ಕರ್ಷವಿಲ್ಲದ ಒಳ್ಳೆ ನಿಮಿ
ಗಗಳಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಕಾಮಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ
ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕಾರಣ (ಅಥವಾ ಪ್ರಾ)ಣಿಗಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಧದ ಕಾಮ
ಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಪಾಡಿಸಿಯಾಗಿರುವದು ಅವುಗಳು(ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು) ಇಷ್ಟಾ
ರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು
ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲಾರದಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಕಾಮಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವವು ಆದದ
ರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾಮಗಳನ್ನು ನೀತಿಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವದ
ಕ್ಕೆ (ಪ್ರ)ಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಗಂಡಾಂತರವು ಉಂಟಾಗುವದು. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರ
ಕಟವಾದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೃದಯದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸ ಬೇಕೆಂಬ
ನಿರ್ಣಯವು (ಮನೋಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರೂ) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ
ತಪ್ಪುವ ಗಂಡಾಂತರವು ಬಲವಾಗುವದು. ಮರಾತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅನುಸ

ಲವಾದ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವದು ಅಪ್ರಕಾರ ವಾಗಿ ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುವ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಅದರ ಮಾರುವಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವದು ಆಪ್ತಾಂಗಗಳ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೇ ಅವುಗಳ ಗಂಡಾಂತರವು ಹುಟ್ಟುವದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪುವ ಮಾರ್ಗ ಏನಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಇರುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಆಪ್ತಾಂಗಗಳು ನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಮೂಲ ಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಮ ಹುಟ್ಟಿಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರತಕ್ಕ ನೀತಿಯ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಳ ಬಿಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳ ಭಾವವು ಮಾಸಿಹೋಗಿ ಕರ್ಮಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವದು.

ಆದರೆ ಆಪ್ತಾಂಗಗಳು ನೀತಿಯ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಮನಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿಷಯ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಧೊರೆತನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಮೂಲ ಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಹಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ನೀತಿ ಮಾರುವಿಕೆಯ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಜೈಸಿದರೆ ಅವು ಅಧಿಕ ಪ್ರಬಲವಾದ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಶಕ್ತವಾಗಿರುವವು ಯಾಕಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿದರೆ

ಗಂಡಾಂತರದ ಕೊಲವು ಹುಟ್ಟುವದು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನವಾದ ನಾಮಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಧೇಯತ್ವದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನಡಿಯುವದ ಕಾರಣ ಅವು ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವಾದ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಬಲ ಬೀಳುವವು. ಹೀಗಾದರೆ ಗಂಡಾಂತರದ ಭಯವು ಹುಟ್ಟುವಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಪುರುಷತನ ಹುಟ್ಟುವಲ್ಲಿಯೂ ನೀತಿಯ ಸುಗುಣವು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಸುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುವದು.

ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ನೀತಿಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ದುರಾಚಾರಗಳ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯೊಳಗಿನ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನೀತಿಯ ಸುಗುಣದ ವೃದ್ಧಿಯು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚುವದೆಂದರೆ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಾಧಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಗಂಡಾಂತರವುಳ್ಳ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸ್ವಧರ್ಮದವರಿಗೆ ಗಂಡಾಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು.

ಆದದರಿಂದ ದೇವರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರ ಬಹುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಅಭ್ಯಾ

ನಡಿಂದ ತುಂಬ ತನ್ನ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ನೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ತನ್ನ
ಸ್ವಭಾವವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಶಿಕ್ಷಾಪಾಠಕ್ಕೆ
ಹಿತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವದು ದೇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತ
ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವನು.

ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ (ಪ್ರಾಣಿ)ಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಪ
ದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಕ್ರೂರ ದುಷ್ಟ(ಯೋಗ್ಯ)ಸಾಧನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ
ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾದ ಬಲಯುತ
ಶಿಕ್ಷೆಯು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣದಿ ಪ್ರಾಣ್ಯ(ಪ್ರಾಣಿ)ಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಾಪಾಠ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಟ್ಟು
ಹೋಗ(ದ) ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನವೀನರೀತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೋಧನೆ
ಯು ನಯದಿಂದ ಭಯದಿಂದ ಆಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಉಪಯೋಗವಾಗಿದ್ದರೆ
ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಠಿಣವಾದ ಸಾಧನದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ
ದುಷ್ಟ(ರಿತ)ದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಷ್ಟೇ ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ
ಆದಿಯ ಆತ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನತ್ವವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಹೊಂದುವದಷ್ಟೇ ನೀತಿಯಗು
ಣವನ್ನು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಗೆ ತನ್ನ(ಸ್ವಭಾವ)ವಾದ ಸುಖದ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವದಷ್ಟು ಅಲ್ಪವಾದ(ದ್ದೇ)ಯಲ್ಲವು ಸಾಲದು.

ಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸುವವನು (ಸನು) ತಲೆಗಳನ್ನು
ತಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ಅತಿಶಯ ಸುಲಭ

ದ ಸಾಧನದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾಕಂದರೆ
ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಸುತ್ತಿರುವ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ದುಷ್ಕರ್ಮ್ಮನಡವಡಿ
ಕೆಯಾಗಿರುವ ವಂಚನೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಬಹುಕಾಲ ಮೋಸಹೋಗಿ ಮಾಡಿದದು
ಷ್ಟಗಳನ್ನು ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದ ಹು
ಟ್ಟುವ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಆದ
ರೂ ಪರರ ನಷ್ಟದ ಪರಾಮರ್ಶೆಯಿಂದಲಾದರೂ ತಿಳುಕೊಂಡು, ಮನುಷ್ಯ
ಜಾತಿಯ ವೃಥೆಗಳನ್ನು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ
ಶಾಂತತ್ವವೂ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಮೊದಲಾದ ಸುಗುಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದದ ಜನರಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಚಿಂತನೆ
ಮಾಡದ ಲಘುತ್ವವೂ ಮೇರೆತಿಳಿಯದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ
ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಮರುಳುತನವೂ ಕುಂದುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ
ಅನುಭವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಬಲಹೀನತ್ವವನ್ನು ತಾಮಸದಲ್ಲಿ ಮ
ಗ್ನವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಮಿತವಾದ ಮೂರ್ಖತ್ವವನ್ನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ದೇ
ವರು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಪಾಪವುಳ್ಳವರಾಗಿ
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳುಕೊಂಡು ಮ
ನುಷ್ಯರು ನಿರಾಪರಾಧತ್ವವನ್ನು ಸುಖವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಪಾಪದಲ್ಲಿಯೂ
ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಳುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹು

ದು. ಅ(ಪ್ರ)ಸಾರವಾಗಿ ನಾವು ಪಾಪವನ್ನು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿಳು
ವಳಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು (ಪ್ರ)ಯೋಜನವಾದ ಪಾಪದ ಭಯವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬಹು
ದು.( ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳ (ಪ್ರಾ)ಣಿಗಳು ಈಗಿನ (ಪ್ರದೇ)ಶವನ್ನು
ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನೀತಿಯ ಗುಣವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸಿ
ಕೊಂಡದರಿಂದಲೇ ಭಾಗವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.) ಮತ್ತು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಚ
(ರಿತ್ರ)ಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೂ ದೃಢವಾಗುವ ನೀತಿಯ ಗುಣವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಜ್ಜನರಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ
ಇಹಲೋಕವು ಅತಿ ಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಧನೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಹೇಗಂದರೆ: ಅಂಥವ
ರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಆತ್ಮಸ್ವಾಧೀನತ್ವವೂ ಇಂದ್ರಿಯ (ನಿಗ್ರ)ಹತ್ವವೂ
ಯಾವಾಗಲೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಹದ ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅಹಿತವಾದವುಗಳಿಗೆ
ಮೋಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹಿತವಾದವುಗಳನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಹೊಂದಿ
ಕೊಂಡು ಪಾಪವನ್ನು ನಡಿಸುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿರುವವರು ಬಲ್ಲೆನಾನು
ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚಾದ (ಜಾಗ್ರ)ತೆಯಿಂದ
ಇದ್ದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ಆಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಾಧಿ
ಸುವನು. ಗಂಡಾಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ (ಜಾಗ್ರ)ತೆಯೂ ಸಾಧನೆಯೂ ಬೇಕಾ
ಯಿದ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವವು. ಆದದರಿಂದ ಇಹಲೋಕವು ದೊ

ಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರದ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವದು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಉಪಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬಾಳುವ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿರುವವನು ಆಗಾಗಲಲ್ಲಿ ತಿರುಗೆಯಾಗಿ ನಡೆದು ಗಂಡಾಂತರ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆಲಸ್ಯನಾಗುವನು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ನಿತ್ಯಗಂಡಾಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗಲು ಜಾಗರೂಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬರುವ ಕೇಡುಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬೇರಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿ ಆದಕ್ಕೆ ಇಂಬಾಗದೆ ಅತಿ ಜಾಗರತೆಯುಳ್ಳವನಾಗುವನು ಆದದರಿಂದ ಇಹಲೋಕವು ನಿತ್ಯವಾದ ಗಂಡಾಂತರದ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವದು ನೀತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅತಿ ಶ್ರೇ-
ಷ್ಠಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಯಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. (ಅದೆ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಾಧನೆಯೂ ಚಾತುರ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸದೆ ಇರುವವರಲ್ಲಿ) ಮನಮುಟ್ಟಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವವರಲ್ಲಿಯೇ)

ಇವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮಾತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಆಲೋಚನೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೀತು. ಯಾವದಂದರೆ ಲೋಕದ ನಡತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಹಲೋಕವು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಾನವಲ್ಲ ಪಾಪದ ಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಶೋಧನೆಯ

ಸ್ಥಿರವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಆದರೀಗ ಜೀವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಸದ್ಗು
ಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾ
ವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಅತಿ ಉ
ಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆವು. ಈ ಮಾತು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಸತ್ಯ
ವಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು
ಮಾಡದೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವರು ಪಾಪದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರದೇ
ಲೋಕದ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಅಪಜಯವಾಗದೆ ಮಾಂಸದ ಆಶೆಗಳಿಗೆ ವಶ
ವಾಗದೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ದೈವನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು ಅ
ನುಸರಿಸಿ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ನೀತಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭಿ
ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಇಷ್ಟು ಸಂಕಷ್ಟ
ಗಂಡಾಂತರವುಳ್ಳ ಶೋಧನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ
ದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಂಧಿಯ
ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ
ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಉಂಟಾಗುವ ನಾನಾ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ನೀತಿಯ
ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಮಾಡುವ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯೂ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಅವರ
ಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸುವ ಸದ್ಗುಣದ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದರಿಂದ
ಈ ಲೋಕದ ಗಂಡಾಂತರವುಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗೂ

ನಿಧಿಗಳು ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದರಿಂದ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದಾಗಲಿ ವೃಷ್ಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅತಿ ಅನುಕೂಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾದೃಶ್ಯದ ಉಪಮಾನೋಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ಏನಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಪರಿಮಿತ ಬೀಜಗಳು ಎಲ್ಲ ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆದು ಫಲಿಸದೆ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಬೀಜಗಳು ನಾಶವಾಗುವದಕ್ಕಲ್ಲ ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆದು ಫಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೂ ನೀತಿವಂತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಲೋಕವು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಅಪರಿಮಿತ ಬೀಜಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರುಷವೂ ನಾಶವಾಗುವದು ಎಂಬದಕ್ಕೆ ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಪಾಪದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವದು ಎಂಬದು ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಾದೃಶ್ಯವಾದ ಈ ಮರ್ಮಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ದೇವರು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ

ಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಯ ಫಲವಾ
ದ ನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧೇಯತ್ವವು. ದೇವರೇಗ
ತಿ ಅನ್ನುವ ಭಕ್ತಿಯು ಈ ಗುಣಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಈ ಭಾ
ಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದದೆ. ನೀತಿಯ ನೇಮಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾದ ಸಿದ್ಧಿಯ
ನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿಂದಿನ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿಯದೆ.
ದೇವರೇಗತಿ ಅನ್ನುವ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈ
ಸದ್ಗುಣವು ಸಹ ಈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಾಸ
ದಿಂದಲೂ ವೃದ್ಧಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳೇರ ಬಹುದು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಈಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ
ವರೆಲ್ಲರು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಉಪದ್ರಗಳಿಗೂ ನಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಗುರಿಯಾಗಿ
ದ್ದಾರೆ ಬಡವರಿಗೂ ನೀಚರಿಗೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಘನವಂತ
ರಿಗೂ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳೂ ದುಃಖಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಆಪತ್ತುಗಳಿಂದ
ದೇವರೇಗತಿ ಅನ್ನುವ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಧನೆ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀ
ಳುವ ಉಪದ್ರಗಳು ಲೋಕವನ್ನಾಳುವ ದೇವರ ಅನುಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ
ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ದುಷ್ಟರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವ್ಯಾಧಿಗ
ಳು ಸಹ ದೇವರು ಅಗಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಬರಲಾರದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು
ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾದ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ದೇ
ವರ ಚಿತ್ತವು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ

ನಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು
ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರು ನೇಮಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಸಕ
ಗಳನ್ನು ತಾಳುವ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಂಥ ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನೂ
ಭಕ್ತಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧವಾದರೆ ಸ್ವ ಇಷ್ಟೆಯಿಂದ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡು
ರುವ ಸದ್ಗುಣವು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಂಥ ಗುಣಗಳೂ ಸಹಜವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಸಾ
ಧನೆಯಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಅವು ಹುಟ್ಟಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಬೇ
ಕು. ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಆಗುವ
ನೀತಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗುಣವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯುಂಟು. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗಾ
ಗಿ ಸಂದಾಂತರವುಳ್ಳ ಶೋಧನೆಯ ಸ್ಥಳವೂ ದುಷ್ಟರ ನಿವಾಸವೂ ಆದ
ಈ ಲೋಕವು ಅ: ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆವು. ಈಗ ಮೂಲ ಮಾತು
ನೆನಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ ನೀತಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಧನೆಯ
ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ಅ
ವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಯವು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹು ಉಪಯೋಗವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ(ಯಿಂದ)
ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಯದಲ್ಲಿ ಗುಣಪಡುವನು ಮಾತ್ರ
ಯದ ಸ್ವಸ್ಥತೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಆದದರಿಂದ

ನಾವು ಈ ಜೀವವೆಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜೀವವೆಂಬ ಮಾರ್ಗ
ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಸ
ಕ್ಲ ~~ಸಂದಾಂತರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು~~ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆಂಬದು
ಸಾಧ್ಯಸ್ಥದ ಉಪಮಾನಾತ್ರಿಗೆ ಸರಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ಜೀವವು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ನೇಮ
ಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬದು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಯೋಗ್ಯಸ್ಥ
ಳಾದವುಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಸಕ್ಲ
ಸಂದಾಂತರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಸರ್ಥ
ಕವಾದದ್ದು ಯಾಕಂದರೆ ಹುಟ್ಟುವದರಿಂದಲ್ಲ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಬರತಕ್ಕ
ಯೋಗ್ಯತೆ ನಮಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ
ಸಕ್ಲಗಳೂ ಸಂದಾಂತರಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವು ನಮ
ಗೆ ಉಂಟೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಮದ ಕಾರಣಗಳ
ನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಆಗುವ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ
ಲೂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾವು ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕು. ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬರು
ವ ಸಂದಾಂತರಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರು
ಏನೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಗಿ
ರುವ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ
ನೇಮವಿದ್ದರೆ ಅದು ವಿಪರೀತವಾದದ್ದಲ್ಲ; ಚಿಕ್ಕತನವೆಂಬ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಆಳಿದ ಬೆ
ಳೆದ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟಯೋಗ್ಯನಾಗದ್ದು ಅತಿ ಅದುಭುತ ಕಾರ್ಯ ಬೇಕಾಗಿರುವ
ದು. ಆದುದರಿಂದ ಬರುವ ಜೀವದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಇದೇ ಮಾರ್ಗವು
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೇಮಕವಾದದ್ದೆಂದೂ ನಂಬತಕ್ಕದ್ದು. ಒಬ್ಬನು ಈ ಜೀವವೆಂಬ
ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀತಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರುವ
ನೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ನೀತಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅ
ಭ್ಯಸಿದೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಪಡೆಯದವನಾಗಿ ಸತ್ತರೆ ಆ ಜೀವದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವ್ಯಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ಇರುವನೆಂದೂ ಸಾದೃಶ್ಯದ ಉಪಮಾನೋಕ್ತಿಯಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವವು ಶೋಧನೆ ಕಷ್ಟ ಗಂಡಾಂತರಗ
ಳುಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ೫ನೆ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವ
ವು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾ
ಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿಯದೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಹೊರತು ಈ ಲೋಕವು ಬರುವ
ಜೀವದ ಸಲುವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ರಂಗಸ್ಥಾನವಾ
ಗಿದೆ ಎಂದು ನೆನಸಿ ಈ ಜೀವವು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಬಹು
ದು. ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗ ಅವಶ್ಯ
ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೆನಸಕೂಡದು ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ
ಸಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಹಜವಾದ ಫಲವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ನೇಮಕವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಆದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವತಸ್ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಜಗುಣಗಳನ್ನು ಇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದು ಪರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅರಿಯದ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸರ್ವನಿಯಾಮಕನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಆಯಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರವರ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾದ ಪ್ರಕಾರ ದೊರಕತಕ್ಕಂಥದು ಎಲ್ಲಾ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಬರಬೇಕೆಂದು ಗುಣಪ್ರಕಟನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಇದು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಜನರ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಯು ನೀತಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಮೂರು ವಿಧದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ದಿವ್ಯ ನೀತಿಯ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿ ಬನ್ನಾಗಿ ನಡದರೆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

## ೬. ಸಂಧಿ.

ಎಲ್ಲ ಅದೃಷ್ಟವಶವಾಗಿ ನಡಿಯುವದೆಂಬ ಬೋಧನೆಯ ವಿಚಾರಣೆಯು.

ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಜನರು ಈ ಮಾತು ಹಿಡಿದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ವ ಚಿತ್ತದಿಂದಲ್ಲ ಅವಶ್ಯದಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಸ್ತಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈ ಮಾತು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾರ್ಯ ಪಾಪವೂ ನೀತಿಯೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಎಂಬ ಭೇದವು ಬರೇ ಮಾಯೆಯೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧದ ಜನರು ನರಜಾತಿಯ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಂಬುವದರಿಂದ ಅವರ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪಕ್ಷ ಹಿಡಿದವರ ಸಂಗದ ವಾಸ್ತವ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗದ ಕಲಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರಮಾಣ ತೋರಿಸದೆ ಕೇವಲ ತಪ್ಪು ಇಷ್ಟದ್ದೇ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಮಾತು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂರನೆ ನಿರ್ಮಾಣಕನೂ ಯಜಮಾನನೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯೂ ಆಗಿರುವ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆಂದು ನಂಬುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನೆಂಬದನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೇವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವದೆಲ್ಲಾ ದೈವ ಯತ್ನದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತವು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರಿಂದ ನಡಿಯುವ ಕಾರ್ಯ ಪರವಶವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಂಬುವವನಿಗೆ ಪರವಶವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು

ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದಲ್ಲ, ಅದೃಷ್ಟವಶವಾಗಿ ನಡಿಸುವನಾದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಕರ್ತನಲ್ಲ, ಕರಣವೇ, ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯೂ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಎಂಬ ಭೇದ ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ ಇದು ನಿಜವಾದರೆ ದೇವರು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುವದೂ ನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಮೀರುವವರಿಗೂ ಅವರವರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಬರಮಾಡುವದೂ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಫಲವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬದನ್ನು (೧ನೇ ಸಂಧಿ) ದೇವರು ಲೋಕವನ್ನು ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆಳುತ್ತ ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ನೇಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಫಲ ಸಿಕ್ಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ನೀತಿಯ ನೇಮದ ಮೀರುವಿಕೆಯಿಂದ ನಷ್ಟ ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬದನ್ನು (೨ನೇ ಸಂಧಿ) ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆದದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಶವಾಗಿ ನಡೆಯುವದೆಂಬ ಬೋಧನೆಯು ಲೋಕದ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವವನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಅಬದ್ಧವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

## ಪೀಠಿಕೆ.

(ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನು ನಡಿಸುವ ದೇವರ ಆಳುವಿಕೆಯು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಲೋಕದ
ಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ) ರೀತಿ, ನೇಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕೃತಿಯ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತದ,
(ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ) ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೋಧನೆಗಳು ಸರಿಬೀ
ಳುತ್ತವೆಂದು ತೋರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು: ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬರೆದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತರ್ಕಮಾಡುವವ
ರಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ದೇವರ ಆಳು
ವಿಕೆಯ ರೀತಿ, ನೇಮಗಳೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗಳೂ ಸರಿ
ಸಮಾನವಾಗಿ ಉಂಟೆಂದು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅವರ ತರ್ಕ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆಂದು ಸ್ಪ
ಷ್ಟ ಅದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಒಂದುವಿಧವಾದ ನೇಮ
ವಸಾದೆಂದು ಅರಕೆ ಮಾಡುವವನು ಅದೇ ವಿಧದ ನೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸು
ವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಯು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು.

ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲವಾದ ಮಾತುಗಳು ಯಾವವಂದರೆ.

೧, ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲವಾಗದೆ ಈ ಜೀವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬೇ
ರೆ ಬೇರೆ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

೨, ಮನುಷ್ಯರು ಮರಣದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವರು.

೩, ಈ ಮರ್ತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವದು.

೪, ಈ ಜೀವದ ಕಾರ್ಯಸ್ಥೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

೫, ಈ ಜೀವವು ಬರುವ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವ ಶಿ
ಕ್ಷೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.